

AVISUDKLIP

Fra d. 6/11 - 97 til d. 10/11 - 97

FRA HAPPENINGEN

“Jorden er Giftig”

2500 udsagn om forurening

En kunsthappening ved Tornbjerg Gymnasium
& Jens Galschiøt Christoffersen...

Jens Galschiøt...Banevænget 22...5270 Odense N...Tlf.: 6618 4058...
Fax:6618 4158...E-mail: aidoh@aidoh.dk...<http://www.aidoh.dk>

Galschiøt provokerer igen - rejser 2500 hvide kors på Engen

Side 34

Galschiøt rejser 2500 hvide kors ved Skovsøen

Kunst - Odenses verdensberømte billedhugger Jens Galschiøt (t.v.) var forleden på Engen i Fruens Bøge, hvor han - her sammen med sin tro væbner Kurt - forbereder et opsigtsvækkende kunstværk, som skal udføres

i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium. Den 10. november rejser kunstner og elever fra gymnasiet 2500 hvide kors på Engen.

På hvert kors skriver eleverne et personligt udsagn om forurening. Installationen er

en del af gymnasiets temaår "Jorden er giftig".

Jeg er meget spændt på at se, hvad gymnasieungdommen mener om forureningen. At læse om deres angst og deres håb for fremtiden, siger Jens Galschiøt.

Udklip af:

Holbæk Amts Venstreblad

- 6 NOV. 1997

1014 2500 hvide kors mod forurening

ODENSE: Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udklip af:

Kristeligt Dagblad

- 6 NOV. 1997

2500 hvide kors mod forurening 1014

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udklip af:

Lolland-Falsters Folketidende

6 NOV. 1997

1014
KUNSTNEREN og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tronbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

- 6 NOV. 1997

2500 hvide kors mod forurening 1014

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors.

Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gym-

nasiets tema: Jorden er giftig.

Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

(RB)

Udklip af:

Berlingske Tidende

- 6 NOV. 1997

1014 2.500 kors mod forurening

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2.500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium og skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udklip af:

Vejle Amts Folkeblad

- 6 NOV. 1997

2500 hvide kors mod 1014 forurening

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors.

Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udklip af:
Horsens Folkeblad

- 7 NOV. 1997

Kors mod 1014 forurening

ODENSE - Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk i Odense bestående af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig.

Værket er en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:
Aalborg Stiftstidende

7 NOV. 1997

1014 Hvide kors i Fruens Bøge

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:
Jydske Vestkysten
Esbjerg

- 7 NOV. 1997

2500 hvide kors mod forurening 1014

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors.

Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forurening. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:
Vendsyssel Tidende

- 9 NOV. 1997

1014 Park af kors sætter fokus på forurening

ODENSE: En enorm kunstinstitution bestående af 2500 hvide kors vil fra på mandag rejse sig i en af landets smukke parker - Engen i Odense-bydelen Fruens Bøge - som et billede på klodens forurening.

Bag projektet står den kontroversielle fynske billedhugger Jens Galschiøt. Han har tidligere vakt opsigt langt uden for landets grænser med spektakulære kunsthappeninger. Det gælder f.eks. skulpturerne »Min indre Svinehund« og »Skamstøtten« i Hong

Kong med forvredne menneskekroppe, der skulle minde om overgrebet på demokratibevægelsen på Den Himmelske Freds Plads i Beijing.

Korsparken i Odense er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium som et led i gymnasiets tema-år: Jorden er giftig.

500 elever skal hver opstille fem kors og forsyne dem med deres personligt udsagn om forurening og forestillinger om fremtiden.

Opstillingen af de mange kors skal give påmindelser om de store

mindesmærker i Frankrig for ofrene i Anden Verdenskrig. Ifølge Jens Galschiøt kan de mange kors bl.a. »visualisere forureningens omfang, f.eks. de 3500 giftgrunde i Danmark eller de 100.000 kemiske stoffer, der markedsføres uden at være undersøgt for deres skadelige virkninger«.

Gennem arbejdet med kunstinstitutionen er det hensigten at eleverne skal opleve, hvad det vil sige at deltage i den offentlige debat om samfundets udvikling.

Udklip af:
Morgenavisen
Jylland-Posten

- 7 NOV. 1997

Kors symboliserer forurening

1014 MANIFESTATION 2500 hvide kors vil fra på mandag omdanne Engen i Odense-bydelen Fruens Bøge til et symbol på klodens forurening. Det er kunstneren Jens Galschiøt, der i samarbejde med 500 elever fra Tornbjerg Gymnasium opstiller de én meter høje trækors. På korsene har eleverne skrevet deres opfattelse af forureningen og dens konsekvenser. Galschiøt blev kendt af den store verden, da han opstillede sin otte meter høje skulptur »Skamstøtten« i Hong Kong. Senest har han lavet installationen »Unge i glas« på Rådhuspladsen i København.

frich

Det blev læst i
B.T.

- 7 NOV. 1997

2500 hvide kors mod 1014 forurening

ODENSE: Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors.

Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:
Berlingske Tidende

10 NOV. 1997

Hvide kors mod forurening

1014 Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2.500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen. RB

Udklip af:
Fyns Amts Avis

10 NOV. 1997

Jorden er giftig 1014

■ ODENSE: På mandag vil 500 gymnasieelever fra morgenstunden af være i sving med opførelsen af en større miljøpolitisk kunstudstilling i det grønne område Engen i Fruens Bøge ved Odense. Et 15.000 kvadratmeter stort område skal dekoreres med 2.500 hvide kors, hvorpå eleverne har skrevet deres »føremølse for forureningen«. Korseparken stilles op i samme stil som de store mindesmærker for de faldne under anden verdenskrig i Frankrig. Korset symboliserer døden, tilintetgørelsen af jorden som livgivende element, transformeret til et sundhedsfarligt område, udtaler den fynske billedhugger Jens Galschiøt, som står bag projektet.

Udklip af:
Næstved Tidende

10 NOV. 1997

2.500 hvide kors mod 1014 forurening

ODENSE - Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at op-

stille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2.500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium

Udklip af:
Helsingør Dagblad

11 NOV. 1997

Hvide kors mod forureningen

ODENSE: Kunstneren Jens Galschiøt har sammen med en række elever sat 2.500 hvide kors på en stor grund på Engen i Fruens Bøge. Kunstinstallationen handler om klodens forurening, og den dækker et areal på ikke mindre end 15.000 kvadratmeter. (Nordfoto).

Udklip af:
Morsø Folkeblad

11 NOV. 1997

En kolossal kunstinstallation på 15.000 kvadratmeter bestående af 2500 hvide kors vil i 10 dage i november være opstillet på engen i Fruens Bøge i Odense. Dermed vil en af landets smukkeste parker være omdannet til en tankevækkende visualisering af klodens forurening. I forgrunden ses kunstneren bag værket, Jens Galschiøt.

Udklip af:
Sjællands Tidende

10 NOV. 1997

2.500 hvide kors mod 1014 forurening

ODENSE - Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at op-

stille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2.500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium

11 NOV. 1997

1014

Foto: Heidi
Lundsgaard.

Monument over forurening

Elever fra Tornbjerg Gymnasium i Odense bankede i går 2500 hvide trækors ned i Engen ved Fruens Bøge. På hvert kors havde de skrevet et udsagn om fremtiden og forureningen, for korsparken er tænkt som en visualisering af, hvordan vi med forureningen er ved at slå jorden ihjel.

11 NOV. 1997

Kors for ofre for forurening

Happening: Tornbjerg Gymnasium i Odense satte i går gang i miljødebatten med en happening sammen med kunstneren Jens Galschiøt Christophersen.

AF ELISABETH LUMBY

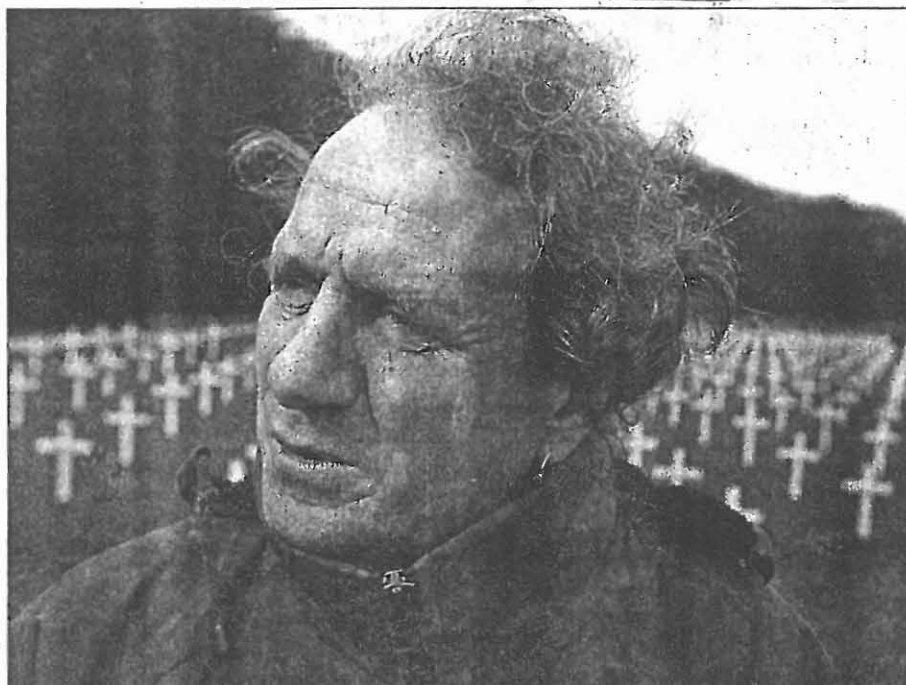
Med 2.500 meterhøje hvide kors med indskrifter om forurening, fem fra hver elev, omdannede Tornbjerg Gymnasium i Odense i går Engen i Fruens Bøge i den fynske hovedstad til mindepark for forureningens ofre. Det skete for at markere gymnasiets temaår, der har overskriften »Jorden er giftig«.

Trækorsene er malet med miljørigtig maling og vil - når opstillingen slutter om en uge - blive genbrugt.

Mindeparken er blevet til i

samarbejde med kunstneren Jens Galschiøt Christophersen - kendt fra debatskabende kunsthappenings som »Min indre svinehund« i flere storbyer og »Skamstøtten« i Hong Kong - og bliver i januar fulgt op af et totalteater-show. Desuden bliver alle elevudsagn fra korsene udgivet som bog. Kulturfonden har givet godt 150.000 kr. og Den grønne Fond 40.000 kr. i støtte til projektet.

De 500 elever og 60 medarbejdere på skolen skal året igennem arbejde med miljøspørgsmål, både i undervisningen og i den praktiske hverdag, hvor skolens grønne politik skal forbedres. Med støtte fra Fyns Amt vil gymnasiet udbygge sine grønne områder til en attraktiv oplevelsespark for lokalområdet med gamle danske urter og planter og skiftende udstillinger i samarbejde med det nærliggende billedhuggerværksted på Hollufgård.

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen på Engen ved Fruens Bøge i Odense, som han har været med til at omdanne til mindepark over forureningens ofre.
Foto: Lars K. Mikkelsen

11 NOV. 1997

1014

Anne Jensen (l.v.) og Mille Nielsen er blandt de varmeste fortalere for korsparken. De ser den som en mulighed for at reflektere både over den fysiske forurening, men også den åndelige forurening, som for eksempel tv, aviser og politikere sender i hovedet på de unge.

hed, og korsparken signalerer kollektiv død og sorg. Den er en blanding af æstetik og frygt, siger Jens Galschiøt.

Korsparken får lov at stå frem til 20. november som et tidsbarometer for, hvordan en gruppe unge forholder sig til fremtiden og forureningen. At det ikke har været nogen let opgave, fortæller Mille Nielsen, 3. Y.

– Det er svært at skrive noget, som andre skal kunne reflektere over. For mig har det været svært pludselig at skulle tage stilling til en masse problemer, som jeg ikke tidligere har tænkt på. Så jeg forstår godt, at nogle elever har meldt pas, for projektet kræver mere end et par minutters eftertænkning, siger hun.

Reaktion er nødvendig

Både Mille Nielsen og Anne Jensen var med på Engen hele dagen, men for ikke at skabe for meget kaos blev eleverne og deres kors fragtet frem og tilbage i bus i mindre hold.

– Vi har ikke oplevet ubehagelige reaktioner. Det er klart, at folk standser op og kikker. Især ældre giver sig tid til at læse, hvad der står på korsene, og vil gerne snakke, siger Anne Jensen.

Deres rektor Lene Pind har under hele processen været varm fortæller for projektet, som undervejs er blevet nedstemt af lærerne, og siden triumferet igennem af et flertal af eleverne.

– Jeg har da haft overvejelser om det er et skoleprojekt eller et aktivistprojekt. Men det er vigtigt, at vores elever prøver at samarbejde med professionelle, der kører efter andre principper end vores. På den måde oplever de en anden alvor og andre regler, end dem vi stiller op, siger Lene Pind.

De gymnasieelever og lærere, der ikke har villet være med, har fået lov at stå af. Men antallet af kors på Engen viser, at langt de fleste har valgt at deltage i et projekt, der både handler om kunst og politik.

– For mig er kunst kommunikation. Korset virker uskyldigt, men når der kommer 2500 op, virker det voldsomt. Og det er meningen, for en del af værket er reaktionen. Hvis ingen reagerer på det, er der ingen mening med parken, siger Jens Galschiøt.

Kors for kloden

500 elever fra Tornbjerg Gymnasium har forvandlet Engen i Odense til en 'massekirkegård'. Ideen kommer fra den odenseanske kunstner Jens Galschiøt, der vil visualisere klodens forurening.

Reportage

Af
BENTE DALGAARD

Foto:
HEIDI LUNDGAARD

2500 hvide kors plantet i lige rækker på Engen i Frøens Bøge. Kunstneren Jens Galschiøt og 500 unge fra Tornbjerg Gymnasium går lige på og hårdt med deres visualisering af klodens forurening.

Den vestlige verdens ultimative symbol på død og håb blev hamret ned i den grønne plæne, så Engen i løbet af i går kom til at ligne et af de store franske mindesmærker for offrene i Anden Verdenskrig.

Den voldsomme installation har på forhånd skabt debat på Tornbjerg Gymnasium, som med gårsdagens

happening åbner sit temaår *Jorden er giftig*. Gymnasiet har hyret den odenseanske kunstner Jens Gal-

Den odenseanske kunstner Jens Galschiøt er blevet hyret af Tornbjerg Gymnasium til at arbejde sammen med de unge om en installation over klodens forurening.

schjøt, der altid lægger moralske og politiske budskaber i sine happenings. Senest med Skamstøtten – en skulptur, der er blevet symbol for demokratibevægelsen i Hongkong.

Hans idé om at bruge 2500 kors som symbol på, hvordan vi gennem forureningen er ved at slå jorden ihjel, har affødt en del diskussioner blandt lærere og elever.

– Jeg har haft mange overvejelser, om jeg som et godt kristent menneske kunne stå inde for projektet. Jeg kan godt forstå, at nogle vil opfatte det som blasfemi, og at vi i første omgang måske kommer til at støde nogen, der har haft ubehagelige oplevelser under krigen. Men jeg håber, at de vil sætte sig ind i projektet og forstå, at vi ikke gør det for at støde, men for at vise vores frygt for

fremtiden, siger Anne Jensen fra 3. y.

Hver elev har fået udleveret fem kors, og Jens Galschiøt har bedt dem skrive deres udsagn om fremtiden og forureningen. Ideen med korsparken er hans, men skriften og tankerne på korsene er elevernes egne. De fleste har valgt at tage opgaven alvorligt, men når man vandrer rundt blandt korsene, støder man også på spredte udsagn som *Juhu*, *T-Rex* vender tilbage eller *Flere kompetente guitarister*.

Et billede af afgrunden

– Elevernes udsagn skal stå så rent som muligt. For mig er det vigtigt, at de skriver noget, ikke hvad de skriver. For summen af udsagn tegner et ærligt billede af, hvordan vores virkelighed er, siger Jens Galschiøt, der kalder korsparken for en visualisering af afgrunden.

– Vi bevæger os mod en kollektiv katastrofe, for der er et mægtigt gab mellem vores frygt for forurening og de værdinormer, vi lever efter. Jeg vil have, at folk oplever katastrofens nær-

11 NOV. 1997

Foto: CARSTEN ANDREASEN

TANKER OM ØKOLOGI – 500 unge på Tornbjerg Gymnasium i Odense har gjort sig tanker om, hvad de vil ofre for et bæredygtigt samfund

Økologisk korstog

AF CATRINE KYSTER

■ En "korspark" imod forurening rejste sig i går i Odense, da 500 gymnasieelever hver hamrede fem kors i den kolde jord i det grønne område Fruens Bøge.

De 2500 hvide træors står som på de klassiske krigsmindesmærker i snorlige rækker og dækker ialt 15.000 kvadratmeter.

Med sort håndskrift har hver elev skrevet sine tanker omkring forurening på korsene.

100.000 kr.

Eleverne på Tornbjerg Gymnasium er blandt andet blevet spurgt om, hvad de selv vil ofre for en verden i økologisk balance. På korsene kan man læse svarene, der spænder fra "alt" til "jeg behøver ikke fuldstændig meningsløs luksus som f.eks. fem biler."

Happeningen til 100.000 kroner er et led i Tornbjerg Gymnasiums tema-år, "Jorden er giftig," som blandt andet Kunstfonden og Fyens Amt har støttet. Den fynske billedhugger Jens Galschiøt står for den kunstneriske ide.

Kollektiv katastrofe

»Korsparken er symbol

»Det føles forkert at overføre det symbol for menneskers død til et projekt om forurening. Men på den anden side kan det jo betyde vores alles død, hvis vi ikke gør noget nu«

Dorthe Hansen

Foto: CARSTEN ANDREASEN

»Mit offer for økologisk balance: Alt - men en verden i økologisk balance er blot utopi. A. Jensen,« står der på korset

på den kollektive katastrofe, menneskene selv har sat i værk. Det sker under kri-

gene, og det sker, når vi ødelægger vores fælles levegrundlag,« siger Jens

Galschiøt.

Billedhuggeren har senest stået for installationen "Unge i glas" på Rådhuspladsen i København, hvor der var anbragt seks store glascylindere med "fig" af forskellige typer unge i sprit.

Nogle kors i parken står uden indskrift. Enkelte elever ønsker ikke at medvirke til happeningen. 16-årige Dorthe Hansen, der selv har besøgt en korspark i Frankrig, var til at begynde med imod ideen, men hun valgte alligevel at være med.

»Korsene har stor personlig betydning for mange mennesker. Det føles forkert at overføre det symbol for menneskers død til et projekt om forurening. Men på den anden side kan det jo betyde vores alles død, hvis vi ikke gør noget nu,« siger Dorthe Hansen.

Stærkt symbol

Hendes klassekammerat, Olimpia Kristensen på 17 år, mener, at man må bruge et stærkt symbol, hvis man vil rabe folk op:

»Jeg har selv forsøgt at få mine forældre til at købe økologisk, men de siger bare, at det er for dyrt.«

12 NOV. 1997

1014

Den danske folkesjæl er sund nok

Den indre svinehund. Vi reagerer, når demagogien bliver for tydelig

Af **Leo Schmidt**
amtsråds kandidat (S)
Hortensiavej 15
Højbjerg

For få år siden stod der i en række europæiske byer - blandt andet på Rådhuspladsen i Århus - gennem en lang og kold vinter en lidet køn skulptur, som hed »den indre svinehund«. Det århusianske eksemplar har siden fundet sin endelige (?) placering i Frichsparken i Åbyhøj.

Kunstneren bag skulpturen har været uhyggeligt forudseende. For vi har alle sammen en indre svinehund, som helst skulle blive på hvalpestadiet hos fornuftigt tænkende væsener. På det seneste har den desværre vokset sig alt for stor.

Som nation har vi været enige om at for-dømme nazisternes jødeforfølgelser, hvor et helt folk blev forsøgt udryddet på grund af det, der startede som tvangstanker i en

gal mands hjerne, med den ene begrundelse, at de var - jøder!

Derfor er vi mange, der bliver forstemte, når det yderste højre herhjemme nu tilsyneladende er på vej mod succes med en primitiv taktik. Nu er det flygtninge og indvandrere, der som gruppe skældes ud og mistænkeliggøres. For få dage siden godt fulgt op af tre rabiate Venstre-politikere på Christiansborg - mærkeligt nok alle kvinder.

Da var jeg klar til at foreslå, at »den indre svinehund« blev flyttet fra sin nuværende ret upagtede plads til Christiansborg Slotsplads - for at få visse politikere til at tænke sig om.

Heldigvis kom det »gamle« Venstre, re-

”

Heldigvis kom det »gamle« Venstre, repræsenteret ved en række af amtsformændene, til besindelse og sagde stop

præsenteret ved en række af amtsformændene, til besindelse og sagde stop. Og der kom ikke mere ud af forsøget på at overbyde blandt andre Dansk Folkeparti.

»Svinehunden« måtte i stedet for rette blikket mod Amtsgården i Højbjerg, hvor Venstres Jørgen Winther åbenbart troede, han kunne score billige stemmer ved det

kommande amtsrådsvalg ved at beskyldes - rigtigt gættet - igen en hel gruppe, nemlig alle amtskommunens medarbejdere, for pjæk på fredage og mandage.

Men også i denne sag, som er banal, sammenlignet med den første, undtagen for de berørte medarbejdergrupper, var der venstrefolk, der fik nok og sagde stop. I dette tilfælde kollegerne i amtsrådet.

Jeg tror og håber, at disse eksempler er beviser på, at den danske folkesjæl er sund nok. Vi reagerer, når demagogien bliver for tydelig.

Hver morgen - på vej til arbejde - møder jeg adskillige unge af såkaldt sydlandsk udseende, der også er på vej til arbejde eller uddannelse.

Hvad tænker de, når de dagligt bliver konfronteret med beskyldninger, de ikke kan forsvare sig imod?

Alle kan se, at vi har en række problemer, som er ganske alvorlige, i forbindelse med mindre grupper af indvandrere, og alle anstændige politikere, der har eller føler et ansvar, er i fuld gang med at gøre noget ved det. Derfor - hold nu op med at mistænkeliggøre alle vore nye medborgere.

Jeg har i øvrigt bemærket, at det nu hører historien til at have sygedage ved Århus Amt. Nu har man i stedet for Winther-ferie!

12 NOV. 1997

Kors mod forurening

DEMONSTRATION: En kolossal installation på 15.000 kvadratmeter bestående af 2500 hvide kors er blevet stillet op på engen i Fruens Bøge i Odense. De hvide kors vil i ti dage i november omdanne en af landets smukkeste parker til en tankevækkende visualisering af klodens forurening. Det er kunstneren Jens Galschiøt (billedet), der står bag begivenheden.

13 NOV. 1997

Hærværk mod kunstværk

Ukendte gemingsmænd øvede natten til onsdag hærværk mod kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøts seneste happening - opstillingen af 2500 hvide kors

på Engen i Fruens Bøge i Odense (billedet). Korsene, der bærer 500 gymnasieelevers personlige udsagn om forurening, er revet op og samlet i fire bunker. (RB)

13 NOV. 1997

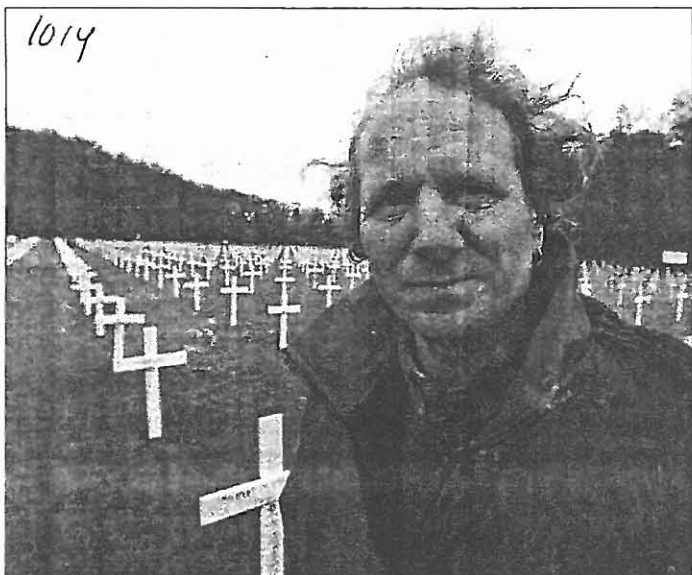
ODENSE - Ukendte gerningsmænd har forøvet hærværk mod kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøts seneste happening - opstillingen af 2500 hvide kors på Engen i Fruens Bøge i Odense. Korsene, der bærer 500 gymnasieelevers personlige udsagn om forurening, er revet op og samlet i fire bunker.

13 NOV. 1997

Hærværk mod 2500 hvide kors

Ukendte gerningsmænd har natten til onsdag forøvet hærværk mod kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøts seneste happening - opstillingen af 2500 hvide kors på Engen i Fruens Bøge i Odense. Korsene, der bærer 500 gymnasieelevers personlige udsagn om forurening, er revet op og samlet i fire bunker. (RB)

11 NOV. 1997

Kors mod forurening

En kolossal kunstinstitution på 15.000 kvm bestående af 2500 hvide kors vil i ti dage i november være opstillet på Engen i Fruens Bøge i Odense. Dermed vil en af landets smukkeste parker være omdannet til en tankevækkende visualisering af klodens forurening. Her ses kunstneren bag, Jens Galschiøt. (Nordfoto)

12 NOV. 1997

KORS FOR ET MILJØ ★ En kolossal kunstinstitution bestående af 2.500 hvide kors på et 15.000 kvadratmeter stort areal står i disse dage på Engen i Fruens Bøge ved Odense. Dermed har kunstneren Jens Galschiøt søgt at omdanne en af landets smukkeste parker til en tankevækkende billedgengivelse af klodens forurening. Nordfoto

12 NOV. 1997

KORS TIL EFTERTANK: - 2500 hvide kors stillet op en 15.000 kvadratmeter stor græsplæne i Fruens Bøge i Odense gør i disse dage opmærksom på den voksende forurening af jordkloden. Det er kunstneren, Jens Galschiøt, der står bag den kolossale kunstinstitution med det tankevækkende budskab.

14 NOV. 1997

Korshærværk ikke opklaret

■ Hærværket mod et kunstværk bestående af 2500 kors på Engen ved Fruens Bøge var i går stadig ikke opklaret, oplyser Odense Politi. Natten mellem tirsdag og onsdag ødelagde ukendte gerningsmænd kunstværket, som var et samarbejde mellem 500 gymnasieelever fra Tornbjerg Gymnasium og kunstneren Jens Galschiøt. Samtlige hvide kors blev revet op af jorden og samlet i bunker. Kunstværket var et kritisk bidrag til forureningsdebatten. Meggel

13 NOV. 1997

Hærværk mod 2500 hvide kors i Odense

ODENSE: Ukendte gerningsmænd har natten til onsdag forøvet hærværk mod kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøts seneste happening - opstillingen af 2500 hvide kors på Engen i Fruens Bøge i Odense. Korsene, der bærer 500 gymnasieelevers personlige udsagn om forurening, er revet op og samlet i fire bunker.

13 NOV. 1997

Schüler und Künstler Opfer von Rowdytum

(N) ODENSE 500 Schüler und der Künstler Jens Galschiøt - bekannt auch durch internationale Happenings - wurden in der Nacht zu gestern indirekt Opfer von bislang unbekannten Rowdys: diese entfernten 2.500 von Schülern aufgestellte Kreuze der jüngsten Künstler-Aktion, diesmal gegen Umweltverschmutzung, aus einem Park in Odense und machten daraus vier Kreuzhaufen.

14 NOV. 1997

Værdifuldt

Civilingeniør Hans Møller Rasmussen, Kallerupvej 3, Odense M, skriver: 1014

Lokalsamfundet skylder en tak til de mange gymnasieelever for deres indsats med de 2500 kors. I al deres frustration har de nemlig præsteret mere med deres demonstration, end både de selv, Jens Galschiøt og alle vi andre kunne have forestillet os. De har nemlig afsløret en form for reaktion mod korsenes formål, en form, som desværre ikke tåler dagens lys. Det er også en værdifuld lære...

Useriøst hærværk

Christoffer Nestor, GL Adalsvej 15, Odense SV, er gymnasieelev på Tornbjerg Gymnasium og skriver: 1014

Tornbjerg Gymnasium opstillede mandag d. 10/11, efter aftale med Odense Kommune, 2500 hvide trækors på engene i Fruens Bøge. Hærværket blev lavet for at gøre opmærksom på konsekvensen af en øget forurening, og for at skabe en debat. Vi var godt klar over, at vi ved at bruge korset som symbol ville vække megen forargelse og vrede blandt folk, men vi følte, at vi blev nødt til at bruge et stærkt symbol for at vække folks opmærksomhed.

Som elevrepræsentant i den gruppe, der sammen med Jens Galschiøt, planlagde denne happening, var det en stor oplevelse at se 500 elever nedfælde deres holdninger til forureningen på hver deres 5 kors og fragte dem ned på engen, for at de her kunne indgå i en større helhed. Jeg følte for første gang i min gymnasietid, at vi som skole stod sammen om noget.

Korsene blev natten mellem tirsdag d. 11/11 og onsdag d. 12/11, af ukendte gerningsmænd, revet op af jorden, og nok så nydeligt samlet i fire store bunker på engen. Jeg er utrolig skuffet over, at resultatet af vores happening skulle blive således, da jeg havde regnet med, at vi skabte en seriøs debat. Det hærværk, som er begået mod vores holdninger og tanker i form af korsene, opfatter jeg på ingen måde som en optakt til en seriøs debat, snarere som en kilde til vrede og skuffelse.

Dog skal man tænke på, at disse gerningsmænd langt fra har 'vundet', deres handling resulterede blot i, at vores happening fik endnu mere omtale end den havde i forvejen og dermed virkede efter hensigten.

13 NOV. 1997

1014

Foto: PETER LETH-LARSEN

2500 kors revet op på Engen

AI
BO ØSTLUND

500 vrede, skuffede og desillusionerede elever på Tornbjerg Gymnasium i Odense opdagede i løbet af i går, at deres stort opsatte forureningshappening på Engen i Fruens Bøge om natten var blevet ødelagt af ukendte gerningsmænd. For en gangs skyld var den kontroversielle Odense-kunstner Jens Galschiøt selv blevet taget med bukserne nede i en tilsyneladende planlagt mod-aktion. I perioden efter klokken 23.00 tirsdag aften og inden klokken 07.00 i går morges blev de 2500 opstillede, hvide trækors – der skulle have stået til den 19. november – systematisk trukket op af jorden og omdannet til fire store korsbjerge.

Udklip af:
Morgenavisen
Jylland-Posten

13 NOV. 1997

1014

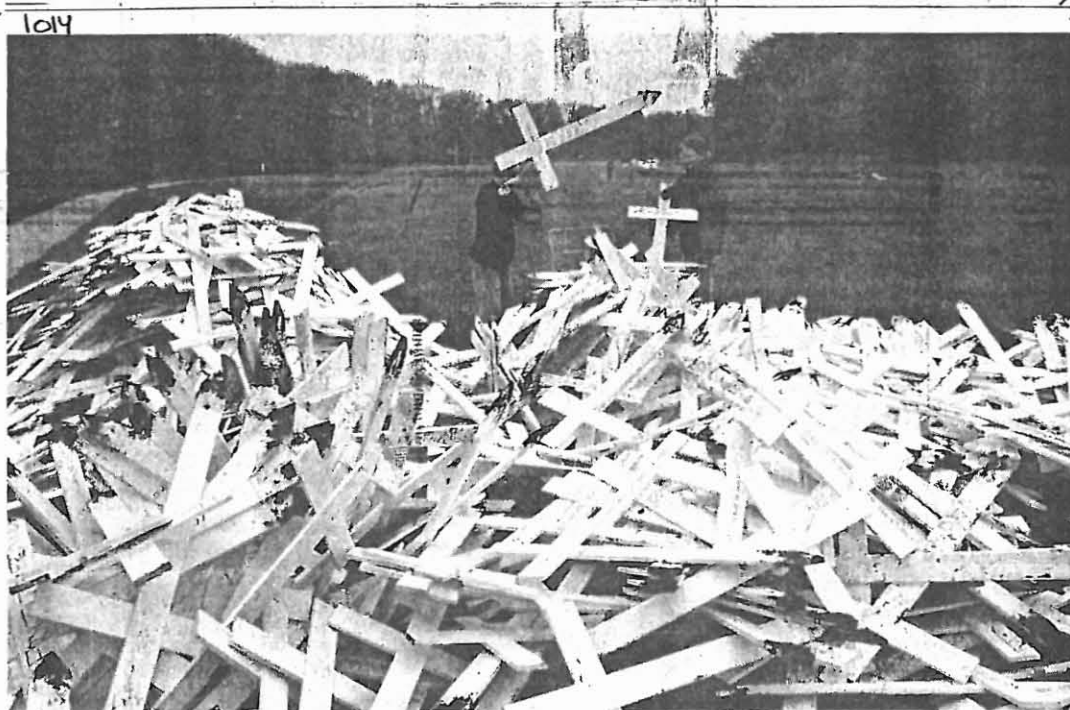

Foto: CARSTEN ANDREASEN

HÆRVÆRK - Mandag satte gymnasieeleverne de 2500 kors på engen i Fruens Bøge, men det blev en kortvarig protest

Hærværk mod fynsk kors-park

AF NIELS HØJLAND

Der mødte eleverne på Tornbjerg Gymnasium i Odense et chokerende syn, da de i går morges dukkede op ved deres kors-park på det store engareal i Fruens Bøge i Odense. Samtlige 2500 hvide kors, som de 500 Tornbjerg-elever i samarbejde med happening-kunstneren Jens Galschiøt Christoffersen

havde sat op i mandags som en tavs protest mod forurening, var i nattens løb blevet væltet.

De mange trækors, hvorpå eleverne havde skrevet deres personlige tanker og følelser om forureningen, lå i fem store stække på engen. Desuden flød en stor del af dem i Odense Å, der løber tæt forbi engområdet.

»Det er en uhyggelig og fej reaktion på opsætningen af de

hvide trækors. Handlingen virker velovervejet og nøje planlagt, og derfor er hærværksaktionen meget mere skræmmende, end hvis det bare havde været tåbeligt tilfældig og meningsløs ødelæggelse,« siger Jens Galschiøt Christoffersen.

»Vi betragter dette hærværk som et udtryk for, at vi har sat fokus på et omtåleligt emne, nemlig forureningen af vores

jord. Det er et emne, som mange ikke bryder sig om at diskutere åbent,« siger eleverne og gymnasiets rektor Lene Pind i en fælles udtalelse.

I går gik desillusionerede gymnasieelever rundt og ledte efter deres egne, personlige kors, som de havde skrevet på. De færreste havde held med sig, og sidst på eftermiddagen blev de mange hvide kors kørt væk.

13 NOV. 1997

Nattens korstog

1014
De 2500 kors på Engen i Fruens Bøge i Odense blev natten til i går trukket op og lagt i fire kæmpestore bunker af hærværksmænd i en mod-happening mod forurenings-happeningen.

Reportage

AF
BO ØSTLUND

Foto:
PETER LETH-LARSEN

S pørgsmålet lurede i baghovedet fra det øjeblik, vi satte vores ben i den kogende og sydende kommandocentral – rektor Lene Pinds kontor på Tornbjerg Gymnasium i Odense.

Var dette blot endnu en Jens Galschiøt-happening udført så smart, at den samlede hoh af medier røg i med samlede ben?

I givet fald var showet udført perfekt uden for eksamens-sæsonen til UG med både kryds og slange, for mens den verdensberømte indre svinhund stod med kold tryne og kiggede tavst ude i disen foran gymnasiet, var der hektisk aktivitet blandt kunstneren, rektor, lærere, kontorpersonale og et par elever omkring det runde bord med kaffekopperne.

Resten af skolen lå øde hen denne Operation Dagsværk-onsdag.

Men efterhånden som vi talte med de skuffede, vrede og desillusionerede elever, stod det mere og mere fast, at den kontroversielle kunstner for en gangs skyld selv var blevet taget med bukserne nede i en mod-aktion sandsynligvis begået af 10, 20, 30 eller måske endnu flere ukendte kritikere, der i løbet af natten havde udøvet organiseret hærværk mod de 500 gymnasieelevers og Jens Galschiøts forurenings-happening opstillet på Engen i Fruens Bøge i Odense.

Ingen har meldt sig

I perioden efter klokken 23.00 tirsdag aften og inden klokken 07.00 i går morges blev de 2500 opstillede kors systematisk trukket op af jorden og omdannet til fire store korsbjerger. Desuden blev et halvt hundrede af de hvide kors med elevernes udsagn om den globale forurening smidt i den nærliggende Odense Å.

Tilsyneladende i vrede over, at Jens Galschiøt og de 500 unge forholder sig kritisk til forureningen og går lige på og hårdt ved at opstille noget, der til forveksling ligner Arlington-kirkogården i Washington eller et af de store franske mindesværker for ofre i 2. verdenskrig.

Både politi, kunstner og elever skønner, at en eller to snese personer let kan have brugt fire-fem af nattens timer på at rive de mange kors op af jorden og lægge dem i fire bunker. Men da ordensmagten i går afhørte en række naboer til det store grønne område, havde ingen overrasken-

En desillusioneret Mille Nielsen foran en af de fire bunker kors, der er trukket op af jorden.

de nok bemærket noget usædvanligt, og endnu i aften havde ingen meldt sig som 'afsendere' af den kontante mod-aktion.

Jens Galschiøt blev selv ringet op og informeret om hærværket klokken 09, da han var påbegyndt arbejdet i sit værksted.

Frustration

Senere hoppede Deres udsendte med i Jens Galschiøts varebil med kurs mod Engen. Den kontroversielle kunstner benægtede igen i bilen, at attentatet skulle være planlagt.

Husk på, at kunstinstitutionen var elevernes eget hjerteblod, og jeg er meget ked af og frustreret over hærværket. I dag råber alle om, at de unge skal tage stilling, og når det så endelig sker, ødelægger man det hele for dem. Dette er en helt uforståelig knægtelse af ytringsfriheden, og jeg er klar til at rette et stort erstatningskrav mod hærværksmændene, når og hvis de findes. Der er brugt for 120.000 kroner materialer til installationen, men skulle du også regne elevernes arbejds løn ud, beløber den sig til omkring 400.000 kroner.

På forhånd havde jeg frygtet mindre hærværk mod enkelte kors grundet kådhed eller fuldkab. Denne tilsyneladende meget organiserede aktion er skræmmende.

– En del af mig selv

Også de berørte elever var i går meget kede af hærværket.

Jeg tager dette meget personligt. Det kors var ikke bare et stykke træ, det var en del af mig selv. Og husk på, vi har arbejdet

på projektet siden midten af sidste skoleår, lød det fra Mille Nielsen fra 3.y.

Klassekammeraten Anne Jensen:

– Vi har forberedt os i månedsvis, og så kommer nogle personer og tramper på det hele. Og på os. Min første tanke var, at det var utrolig synd, min mormor aldrig nåede at se det opstillet.

Christoffer Nester, 2.b:

– Det er et frygteligt syn. Det mest skræmmende er, det hele er så organiseret. De må have planlagt det nøje.

Rektor Lene Pind:

– Vi betragter dette hærværk som et udtryk for, vi har sat fokus på et gmtåleligt emne. Nu fjerner vi straks korsene af frygt for yderligere hærværk mod elevernes udsagn. Vi har i første omgang besluttet ikke at genopstille dem. Dette skal ikke være en regulær magt- og udmattelseskamp mellem os og hærværksmændene.

Jens Galschiøt i gang med et interview i sin mobiltelefon på Engen, mens hærværket blev beskuet.

Odense Politi var på pletten – men ingen havde set noget, der kunne hjælpe til opklaringen af hærværket.

Udklip af:

Søndagsavisen
Fyn

16 NOV. 1997

500 elever og lærere på korstog mod forurening

ODENSE - Det lignede en krigskirkegård, men var en slags mindepark for forureningens ofre. På "Engen" i Fruens Bøge opstillede 500 elever og lærere fra Tornbjerg Gymnasium mandag 2500 kors mod forurening som et problem både lokalt og globalt. Eleverne skrev på korsene deres tanker om forureningen. Korsene skulle have stået til 20. november, men natten til onsdag blev de alle væltet af hærværksfolk. Hæningen var et resultat af et samarbejde mellem gymnasiet og den odenseanske kunstner Jens Galschiøt. Christoffersen (tv), kendt fra andre debatskabende kunst-happenings som "Min indre svinehund", "Skamstøtten" og installationen "Unge i glas" i København. Foto: Alex Tran

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

16 NOV. 1997

Galschiøt på gymnasiet

1014
RINGE - I morgen formiddag er der fællestimer på Midtfyns Gymnasium, men en fællestimer, som er åben for alle, der kan være interesseret i at høre om emnet "Kunst og politik".

Det er Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christoffersen fra Odense, der er inviteret til at fortælle om emnet, der jo langt fra er ukendt i andre sammenhænge.

Men Odense-kunstneren har sin egen måde at gribe emnet an på. Han siger selv, at han for det meste udtrykker sig i naturalistiske og organiske former, men er i de senere år også begyndt at interessere sig mere for happeningen som kunstnerisk udtryk.

Et af de mere markante udtryk for dette er skamstøtten, som er en skulptur, der i en flimrende medie-

verden skal huske os på de overgreb, som bliver begået mod menneskeheden. Således samlede 55.000 mennesker sig i Victoria Park i Hong Kong om skamstøtten, på otte-års dagen for massakren på Den Himmelske Freds Plads.

Hærværk

Kunstneren Jens Galschiøt skriver følgende åbne brev til politimesteren i Odense:

Kære politimester!

I 1996 gav du mig *Ungdommens gejst og glædes pris* i samarbejde med Korsløkke Ungdomsskole. Begrundelsen var at mine kunstinstitutioner og happeninger aktiverede bl.a. unge til at tage del i samfundsdebatten. - Tak for det.

Som du nok ved har jeg netop haft et samarbejde med 500 gymnasieelever fra Tornbjerg Gymnasium, hvor vi opstillede en korstog på Engen bestående af 2500 trækors med elevernes udsagn om forurening. Korsparken som fyldte hele Engen var meget smuk. Installationen bragte de vidtstrakte krigskirkegårde fra krigen i erindring. Den var en kraftig visualisering om forureningens truende katastrofer. Vi havde brugt flere må-

neder til at forberede korstogsparken.

Korstogsparken blev mandag den 10. november rejst af 500 elever og lærere fra Tornbjerg. Det var meningen at installationen skulle blive stående til den 19. november. Men næppe havde korsene stået der et døgn, før ukendte gerningsmænd, uvist af hvilken grund, natten til onsdag rev alle korsene op og samlede dem i fire bunker på Engen.

De unges umiddelbare reaktion på det organiserede og nøje planlagte hærværk var "De har undertrykt vores ytringsfrihed. Hærværket har ødelagt det værk som vi har lagt både sjæl og kræfter i!" De opfattede det som en manglende respekt for deres indsats for deres meninger og holdninger. Eleverne følte afmagt.

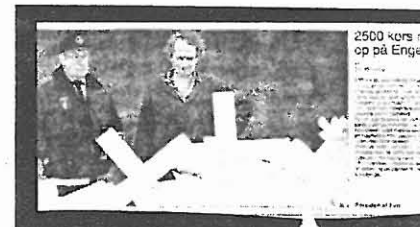
Hærværket har ødelagt elevernes muligheder for at komme ud med deres synspunkter. Synspunkter som ikke kan komme ud risike-

rer let at gro fast som indekstægt aggression. De indekstægte aggressioner i samfundet danner grobund for en følelse af afmagt som i sidste ende kan udarte til vold. Når ytringsfriheden undertrykkes tilføjes der yderligere et par vendinger til den voldsspiral vi i de senere år har været vidne til.

Jeg betragter det som en forbrydelse mod elevernes udsagn og deres ytringsfrihed. At tage ytringsfriheden fra 500 unge mennesker ved at fjerne deres udsagn i ly af natten er en lige så stor forbrydelse som at stjæle penge fra Arbejdernes Landsbank. Måske er forbrydelsen i virkeligheden endnu større i og med at den blokerer for vores kommunikation, vores vigtigste redskab i et demokratisk samfund til at forebygge vold og afmagt. Jeg formoder at du er enig med mig i disse synspunkter og at det bl.a. var det der var baggrunden for at du var med til give mig *Ungdommens gejst og glædes pris*.

Bente Dalgård, Fyens Stiftstidende beskrev elevernes opsætning af kor-

stogsparken således: 'Den vestlige verdens ultimative symbol på håb og død blev banket ned i plænen'. Eleverne havde glædet sig til at vise værket frem, og efter den forbryderiske vandalisme var en elevs umiddelbare kommentar: 'Jeg er næsten mest ked af at min mormor ikke nåede at se det'. De ønskede at vise deres værk frem, at vise at også de har en holdning til samfundet og forureningen, men fik frataget den mulighed. Man spørger sig selv, hvem der tillader sig at træde ytringsfriheden under føde på denne forbryderiske måde. Jeg formoder du ser alvoren i denne sag og får dine medarbejdere til at prioritere efterforskningen højt.

Udklip af:

Socialisten
Weekend

14 NOV. 1997

1014
INSTALLATION - Den fynske billedkunstner Jens Galschiøt, der tidligere har givet stof til eftertanke med skulpturene »Den Indre Svinehund« og »Skamstøtten«, er slået til igen. I ledtog med 500 gymnasieelever rejstes mandag 2500 hvide kors i Fruens Bøge i Odense. Korsene, der er forsynet med elevernes personlige udsagn skulle stå frem til den 20. november. Men natten til onsdag er samtlige kors blevet revet op af ukendte gerningsmænd.

Det blev læst i

B.T.

15 NOV. 1997

Elever i korstog

■ ODENSE: Eleverne på Tornbjerg Gymnasium har på mandag besluttet sig for at lave et »korstog« mod Odense Rådhus. Eleverne var med til at sætte 2.500 hvide kors op på »Engen« i Fruens Bøge i Odense i samarbejde med provokationsskulpturen Jens Galschiøt, hvor eleverne bragte deres budskaber omkring den forurening, der truer jordkloden. Dagen efter blev korsene imidlertid revet op af ukendte hærværksmænd. Nu håber eleverne med »korstoget« at gøre opmærksom på den efter deres mening alvorlige sag, den stigende forurening er. E-g.

Elever i korstog

1014
Elever på Tornbjerg Gymnasium går mandag eftermiddag i korstog gennem Odense Midtby. Flere af dem vil bære hvide kors fra det kunstværk, som eleverne og kunstneren Jens Galschiøt rejste i mandags på Engen i Fruens Bøge. Men kors-installationen fik ikke lov at stå længe. Onsdag nat blev de 2500 kors, der symbolise-

rede klodens forurening, hevet op af ukendte og lagt i store bunker.

- Korstoget skal ikke ses som en protestaktion mod dem, der ødelagde vores korshappening. På en måde hjalp de os til at skabe større diskussion om projektet, siger en af eleverne, Christoffer Nestor fra 2. b.

- Men vi er selvfølgelig skuffede over, at vores budskab om forurening ikke rigtig nåede frem. Derfor har vi besluttet at runde af med et korstog, siger han.

Demonstrationen, der er åben for alle, begynder over for Odense Banegård Center ved 16-tiden og ender på Flakhaven.

Korstogsparken på Engen blev rejst som optakt til gymnasiet temaår *Jorden er giftig*. Jens Galschiøt havde bedt eleverne om at skrive personlige udsagn om fremtiden og forureningen på de hvide kors. bd

14 NOV. 1997

Kontroversiel kunstner på besøg

1014
Kunst og politik er emnet, når den debatskabende kunstner Jens Galschiøt besøger Midtfyns Gymnasium

Af Brian Ravn

■ RINGE: De meget omtalte kunst-happening, "Min indre svinehund", "Skamstøtten" og senest opstillingen af 2.500 hvide kors ved Fru-

ens Bøge i Odense, har i hvert fald to ting til fælles. De er kunst med et politisk budskab, og de er alle skabt af den odenseanske kunstner Jens Galschiøt.

På mandag er den fynske sølvsmed og billedhugger gæst på Midtfyns Gymnasium, hvor han vil komme med et debatoplæg til emnet "kunst og politik".

Et emne, der fik ny aktualitet, da de 2.500 hvide kors ved Fruens Bøge natten til onsdag blev revet op ved organiseret hærværk. Jens Galschiøt og 500 gymnasieelever havde opsat korsene for at gøre opmærksom på den globale forurening.

Jens Galschiøt har udstillet i Danmark, Grønland, Tyskland, England, Frankrig, Italien og sågar på Verdensudstillingen i

Sevilla i Spanien i 1992, men i de senere år har han især haft happenings som sin foretrukne kunstneriske udtryksform.

På sin måde

Om sine værker siger kunstneren selv:

- Om det, jeg laver, er stor kunst eller ej, er ikke så vigtigt. Mine skulpturer opstår af sig selv og viser min måde at opleve livet og verden på. Det er for mig det vigtigste. Som et af mine børn sagde, da han havde overværet tilblivelsen af en skulptur: "Ja, sådan skal det være. Nu er der meget mere historie i den". Og måske er det bare det, jeg vil være - en historiefortæller. Alle er velkomne på Midtfyns Gymnasium mandag formiddag.

Udklip af:

MORGENAVISEN

JYLLANDS POSTEN

20 NOV. 1997

Udklip af:

MORGENAVISEN

JYLLANDS POSTEN

20 NOV. 1997

Korspark er misbrug af symboler

1014

Af Erik Vedstesen, lærer, Bogelundvej 40, Lenvig

ELEVER og lærere på Tornbjerg Gymnasium ved Odense er forargede. Ja, de er ligefrem rystede. Hvorfor? Fordi nogle hærværksmænd har fjernet 2500 hvide trækors, som 500 gymnasieelever havde anbragt på et engareal ved Fruens Bøge i Odense. Eleverne havde villet manifestere en tavs protest mod naturens forurening (JP 13/11).

Sammen med happe-

ningskunstneren Jens Galschiøt Christoffersen havde eleverne skabt denne korspark, og på korsene havde eleverne endda skrevet deres personlige tanker og følelser om forureningen. Men nu var det hele blevet rykket op og smidt i fem store bunker. "Det er en uhyggelig og fej reaktion på opsætningen af de hvide trækors," siger Galschiøt Christoffersen.

Omtåleligt emne

"Vi betragter dette hærværk som et udtryk for, at vi har sat fokus på et omtåleligt emne," siger elever og rektor.

Hærværk? Jeg tænkte

ved mig selv, at hvis det var hærværk at fjerne en sådan forurening af de grønne og venlige enge ved Fruens Bøge, så kunne også jeg være blevet hærværksmand. Mon ikke det kunne tænkes at være retskafne og hæderlige mennesker, der er blevet stødt over at se rækkerne af hvidmalede trækors? En korspark! Hvor kan man ellers se en sådan korspark med tusinder af hvide kors sat i snorlige rækker? Det kan man f.eks. i Normandiet, hvor korsene står til minde om de døde under D-dagen i Anden Verdenskrig. Under hvert kors ligger der en sol-dat, og ved korset ærer vi

ham og hans minde. Et kors betyder gravplads.

En korspark på 2500 hvidmalede trækors plantet i en eng ved Odense Å af fynske gymnasieelever! Så vanvittigt kan en "sag" løbe af med mennesker, at ingen virkemidler er dem for gode, og selv glemmer de al forståelse af sammenhæng og symboler.

Happening

Egentlig skulle man tro, at det var forbudt så groft at misbruge symboler, og korset er vel det tungest ladede af alle symboler. Men når bare en happeningkunstner er med, så kan man kalde det en happening, og når så

oven i købet det tjener den gode sag, så, ja, så er der ikke det blasfemiske, som en gymnasieinspektør ikke vil gå med til.

Men måske er gymnasium og rektor og kunstner inderst inde godt tilfredse med forløbet. Der blev jo alligevel en happening ud af det, skont drivende sentimental, ikke én elev vil være uberørt. Man ser dem for sig, rodende i bunkerne af træpinde efter deres personlige kors, sorgende over verdens hårdhed og deres drømmes forlis.

Nå, godt det blev fjernet, så solen igen kan skinne klart på græsset ved Fruens Bøge.

Krænkende

1014

Af Jesper Ratjen, gymnasieinspektør, Majvænget 66, Brøndrup, Kolding

TORNBJERG Gymnasiums rektor Lene Pind mener pædagogisk, at hærværksmænd forleden fjernede gymnasiets netop opsatte korshappening, fordi der var "sat fokus på et omtåleligt emne, nemlig forureningen af vores jord. Det er et emne, som mange ikke bryder sig om at diskutere åbent".

Nej, fru Pind. Der er snarere tale om en reaktion på den krænkende anvendelse af krigskirkegårdsymboler. Et sted må der trækkes en grænse. Fåkkeltog, som var et æres-, minde- og glædessymbol, har været misbrugt i flere år. Den historieløse ungdom kan næppe bebrejdes.

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

18 NOV. 1997

Korstog som modprotest

1014
- I kan ikke slå os ihjel, skrålede nogle gymnasieelever og viftede med deres kors, mens andre elever havde mere travlt med at holde styr på deres bannere med slogans som 'Jorden er giftig' og 'Det er dit valg'.

Humøret fejlede ingenting, da omkring 200 elever fra Tornbjerg Gymnasium i går eftermiddag i bogstaveligste forstand gik korstog gennem Odense midtby.

Flere elever bar på hvide kors fra den forureningshappening, som de i

samarbejde med kunstneren Jens Galschiøt rejste i mandags på engen i Fruens Bøge som optakt til gymnasiets temaår 'Jorden er giftig'. Installationen med de 2500 kors, som symboliserer klodens forurening, blev revet op onsdag nat.

- Vi går i korstog for at rette fokus tilbage på det, som det hele handler om - nemlig forurening, ikke de hvide kors. Men dette er også en hån mod dem, der pillede korsene og dermed vores ytringer om fremtiden ned, sagde Anne Jen-

sen fra 3. y, der i et rask tempo ledte korstoget fra Banegårdcentret gennem Kongens Have og Jernbanegade for til sidst at ende ved Flakhaven.

Her gav tre unge byråds kandidater, Tine Akselbo (K), Søren Thorsager (S) og Morten Retting (SF) forskellige bud på, hvordan problemerne med forurening løses. Dog var de enige om, at alle må stå sammen for at værne om miljøet.

- Det er fandeme koldt at demonstrere, men jeg synes, det er lidt sejt, ud-

brød en ung spinkel fyr, inden korstoget blev opløst, og eleverne gik hver til sit. Reb

Med bannere og trækors snoede gymnasieeleverne sig gennem Odense i protest mod den stigende forurening. Og som reaktion på at happeningen ved Fruens Bøge blev ødelagt onsdag nat. Foto: Benny Ahlmann-Jensen.

I et sandt korstog sluttede godt 150 unge i Otterup op om deres kammerats brutale død i weekenden. De protesterede samtidig mod trafikken på den travle amtsvej gennem byen. Foto: John Fredy.

Unge i protest mod trafikken

Godt 150 unge i alderen 13-16 år demonstrerede mod de trafikale forhold på amtsvejen gennem Otterup by, der i weekenden kostede en af deres venner livet.

Ulykke med for høj fart

OTTERUP – Der blev kørt for stærkt, da en 16-årig skoleelev blev dræbt og flere andre jævnaldrende kvæstet i Nørregade i weekenden. Det fastslår ordenspolitiet på baggrund af de tekniske undersøgelser af skridspor fra bilen, en blå Ford Taunus fra 1980. Omkring 80 kilometer i timen har politiets teknikere målt hastigheden til i den bløde kurve ved Enghavevej. Men farten burde ifølge politiet ikke give anledning til, at føreren, der er indlagt med kvæstelser på Odense Universitetshospital, mistede kontrollen med bilen og tørnede ind i et hus. Erik Ladefoged fra ordenspolitiet karakteriserer kørslen som en vanvittig styring af bilen, hvis motor var erstattet med en større og kraftigere, end den bilen var udstyret med fra fabrikkens side.

hold i midtbyen. Under overskriften 'Sæt farten ned – det dør man ikke af', 'Det ku' ha' været dig' og 'Gør Otterup sikker' markerede de godt 150 unge deres utryghed ved at færdes gennem byens trafikerede færdselsår nummer et.

– Bilisterne skal se, at vi mener det alvorligt. Der skal ske noget. Der er sket rigeligt med ulykker, lød det fra flere af de unge, der under politieskorte på overarbejde gik i optog gennem byen til rådhus og bibliotek. Hensigten var at råbe politikerne op, der i dagens anledning blandt an-

det var parkeret i Kuplens valglokaler. Og hvis de unge ellers havde alderen til at vælge, så bliver farten sat ned gennem byen.

Bump eller andre chikaner skal ifølge de unge forhindre høje hastigheder og dæmpe den tætte trafik, der har sendt vejen ind som nummer 31 på amtets liste over prioriterede bygennemfarter.

De 110 hvide trækors danner indtil videre et effektivt autoværn mod bilisterne. Og tidligst fredag har de unge planer om at fjerne de mange kors fra vejen.

Af
KLAUS WIND

OTTERUP – Symbolikken var ikke til at tage fejl af.

110 hvide trækors bundet op på vejskilte og telefonmaster flankerede i går amtsvejen Søndergade/Nørregade fra rundkørslen i syd til kirken i nord.

De sørgelige rester fra sidste uges forureningshæpning på Engen i Odense havde fundet vej til Otterup, hvor de mange trækors antydte både død og

ulykke på asfalten gennem byen. Her gjorde de god fyldest, da venner og kammerater til den 16-årige i et sandt korstog protesterede mod de utålelige trafikfor-

18 NOV. 1997

Når kunsten bliver politisk

1017
Jens Galschiøt på
Midtfyns
Gymnasium

Af Iben Friis Jensen
Foto: Hung Tien Vu

■ RINGE: »Red miljøet«, agiterer en nogen mand med sin plakater - udstillet i Midtfyns Gymnasiums aula på nok en plakater med teksten: Slut dig til, inden det er for sent... kæmp dig til en måneds gratis net-abonnement. Og lidt af denne hvad-får-jeg-til-gengæld-holdning, lå i baghovedet på de mange midtfynske gymnasieelever, der i går havde taget mod kunstneren Jens Galschiøts opfordring til at betrede spændingsfeltet mellem kunst og politik.

Disse nosselede børn af '68-generationen, som skulptøren, happeningmageren og smykketekstneren Jens Galschiøt kaldte flokken, der pænt kvitterede med god ro og orden under demonstrationen af de politisk korrekte meninger og udsagn. Det er svært at diskutere med en person, der tilsyneladende gør alt det rigtige. Og ikke engang gør det for egen vindings skyld! For Jens Galschiøt har gjort sig verdenskendt med sine skulpturer, der som i venstreføjens velmagtsdage bruger kunsten til politisk agitation. Den Indre Svinehund, en over mands høj og omkring en ton tung habitklædt

Diskussionslysten på Midtfyns Gymnasium blev lidt hæmmet af, at taleren var en mand med alle de rigtige meninger og intentioner. Først da forsamlingen blev karakteriseret som *nosseles*, hjalp provokationen.

grisefigur, satte os først i kontakt med vores egen svinske holdning til de fremmede. Dernæst brugte Jens Galschiøt 700 sandfyldte tøjdukker smidt overalt i København under en FN-konference til at gøre opmærksom på de 13 millioner

børn i den tredje verden, som hvert år dør under kummerlige vilkår. Endelig er han i gang med skabe sine Skamstøtter, som i løbet af de næste ti år skal placeres i forskellige steder rundt i verden, hvor menneskerettighederne krænktes.

I sidste uge plantede han sammen med elever fra et Odense gymnasium en hel mark til med hvide kors. Hvert forsynet med en elevs udsagn - primært om forureningen. Korsene blev forleden hevet op af ukendte gerningsmænd, og i går eftermiddags

brugt i et korstog i Odense by.
- Kunne de mange penge, du bruger på dine skulpturer og happenings, ikke anvendes til et bedre formål? lød et spørgsmål fra en gymnasieelev.
- Jeg har selv tænkt over det, svarede Galschiøt -

Jeg bruger millioner af kroner, som jeg selvfølgelig kunne sende til den tredje verden, men hvis der virkelig skal ske noget, tror jeg på, at vi skal have en diskussion i gang.

Hvis tilstrækkelig mange begynder at diskutere problemerne, mener Galschiøt, at også politikerne vil blive tvunget til at tage fat på emner som den ulige fordeling af verdens goder, som grundvandsforurening og fremmedhadet.
- Men du skaber jo bare en debat i stedet for at gøre noget selv, lød kritikken. - Er det virkelig det, du vil?

- Jeg er selv usikker på løsningerne. Men alle ved, hvad der er galt, og ingen vil erkende det. Vi fortrænger det faktum, at nogen må betale. Og at det er mest rimeligt, hvis det er os, den hvide verden, som punger ud. Det drejer sig om ikke om at sætte prisen ti øre eller 30 øre op pr. liter benzin. Hvis det virkelig skal begrænse forureningen og beskytte olieressourcerne, skal prisen hæves til fyrre kroner pr. liter... Og der skal flere i skoleklasserne, og vi skal skrue ned for varmen og ikke nøjes med at betale en tyver eller en femhundredekrone-seddel, når der er Røde Kors indsamling. Men ingen partier, ingen politikere siger ligesud: Det her skal DU være med til at betale. Alle mener, at det er de andres opgave.

18 NOV. 1997

Hærværk

Kunstneren Jens Galschiøt skriver følgende åbne brev til politimesteren i Odense:

1014

Kære politimester!

I 1996 gav du mig *Ungdommens gejst og glædes pris* i samarbejde med Korsløkke Ungdomsskole. Begrundelsen var at mine kunstinstitutioner og hapeningener aktiverede bl.a. unge til at tage del i samfundsdebatten. - Tak for det.

Som du nok ved har jeg netop haft et samarbejde med 500 gymnasieelever fra Tornbjerg Gymnasium, hvor vi opstillede en korskpark på Engen bestående af 2500 trækors med elevernes udsagn om forurening. Korskparken som fyldte hele Engen var meget smuk. Installationen bragte de vidtstrakte krigskirkegårde fra krigen i erindring. Den var en kraftig visualisering om forureningens truende katastrofer.

Vi havde brugt flere må-

neder til at forberede korskparken.

Korskparken blev mandag den 10. november rejst af 500 elever og lærere fra Tornbjerg. Det var meningen at installationen skulle blive stående til den 19. november. Men næppe havde korsene stået der et døgn, før ukendte gerningsmænd, uvist af hvilken grund, natten til onsdag rev alle korsene op og samlede dem i fire bunker på Engen.

De unges umiddelbare reaktion på det organiserede og nøje planlagte hærværk var 'De har undertrykt vores ytringsfrihed. Hærværket har ødelagt det værk som vi har lagt både sjæl og kræfter i!' De opfattede det som en manglende respekt for deres indsats - for deres meninger og holdninger. Eleverne følte afmagt.

Hærværket har ødelagt elevernes muligheder for at komme ud med deres synspunkter. Synspunkter som ikke kan komme ud risike-

rer let at gro fast som inde-
stængt aggression. De indestængte aggressioner i samfundet danner grobund for en følelse af afmagt som i sidste ende kan udarte til vold. Når ytringsfriheden undertrykkes tilføjes der yderligere et par vindinger til den voldsspiral vi i de senere år har været vidne til.

Jeg betragter det som en forbrydelse mod elevernes udsagn og deres ytringsfrihed. At tage ytringsfriheden fra 500 unge mennesker ved at fjerne deres udsagn i ly af natten er en lige så stor forbrydelse som at stjæle penge fra Arbejdernes Landsbank. Måske er forbrydelsen i virkeligheden endnu større i og med at den blokerer for vores kommunikation, vores vigtigste redskab i et demokratisk samfund til at forebygge vold og afmagt. Jeg formoder at du er enig med mig i disse synspunkter og at det bl.a. var det der var baggrunden for at du var med til give mig *Ungdommens gejst og glædes pris*.

Bente Dalgård, Fyens Stiftstidende beskrev elevernes opsætning af korsk-

sparken således: 'Den vestlige verdens ultimative symbol på håb og død blev banket ned i plænen'. Eleverne havde glædet sig til at vise værket frem, og efter den forbryderiske vandalisme var en elevs umiddelbare kommentar: 'Jeg er næsten mest ked af at min mormor ikke nåede at se det'. De ønskede at vise deres værk frem, at vise at også de har en holdning til samfundet og forureningen, men fik frataget den mulighed. Man spørger sig selv, hvem der tillader sig at træde ytringsfriheden under føde på denne forbryderiske måde. Jeg formoder du ser alvor i denne sag og får dine medarbejdere til at prioritere efterforskningen højt.

Udklip af:

DALUM-HJALLELSE

AVIS

18 NOV. 1997

Engen i Fruens Bøge mindede i sidste uge om de franske mindesmærker for de faldne i 2. verdenskrig. Kunstværket fik kun lov til at stå færdigt en dag, før ukendte pillede det ned i nattens mulm og mørke. (Foto: Hanne F)

En dag med 2500 hvide kors på Engen

Den fynske kunster Jens Galschiøt Christophersen rejste mandag i sidste uge sammen med elever fra Tornbjerg Gymnasium 2500 hvide kors på Engen i Fruens Bøge. Det opsigtsvækkende

kunstværk, der var en protest mod forurening, skulle have stået til den 19. november. Men natten mellem tirsdag og onsdag pillede ukendte personer korsene ned - og samlede dem i fire store bunker.

Eleverne havde på hvert kors skrevet et personligt udsagn om forurening, og kunstværket var et led i gymnasiet tema-år 'Jorden er giftig'. Vi betragter dette hærværk som udtryk for, at vi

har sat fokus på et omtåleligt emne, lyder det i en fælles udtalelse fra Jens Galschiøt og rektor Lene Pind, Tornbjerg Gymnasium. Hærværket er meldt til politiet.

Udklip af:
Ugeavisen Odense
Onsdag

19 NOV. 1997

Gymnasieelever svarer igen:

På korstog gennem byen

Elever fra Tornbjerg Gymnasium gik mandag i optog gennem byen bærende på hvide kors for at gøre opmærksom på forureningen som lokal og global trussel.

En uge tidligere havde eleverne sammen med Odense-kunstneren Jens Galschiøt opstillet 2500 hvide kors på Engen i

Fruens Bøge (billedet til højre). Kunstværket var en protest mod forurening og en del af gymnasiets temaår "Jorden er giftig". Hvert kors bar en elevs udsagn om emnet.

Korsene skulle have stået på Engen til den 19. november. Imidlertid trak ukendte personer korsene

op og samlede dem i store bunker i nattens mulm og mørke, og de fik således kun lov til at stå én hel dag. Eleverne overvejede

at stille korsene op igen, men valgte altså i stedet at få deres budskab ud ved at gå gennem byen. (Foto: Hasse F)

Hørt og set

Af
Ulla
Iversen

Mille Nielsen og Anne Jensen, Tornbjerg Gymnasiums 3. Y, skriver bl.a.:

Den 10. november 1997 var for ca. 500 tornbjergensere og kunstneren Jens Galschiøt en glædens dag, idet det på bedste vis lykkedes at gennemføre en forureningshappening. Denne gik i al sin enkelthed ud på at opstille 2500 hvide kors, hver med sin meningstilkendegivelse om forureningsproblematikken, på

Engen i Fruens Bøge, således at de mange enheder, symboliseret i form af 500 elevers fem personlige kors, udgjorde en æstetisk helhed.

Brugen af hvide kors er for mange et tabu, og berøringsangsten hermed er derfor nærværende, hvilket vi naturligvis var opmærksomme på. Alligevel finder vi, at udbyttet overskygger konsekvenserne. Vi betragter således muligheden for at skabe refleksion om-

kring forureningsproblemet for så udbytterigt, at det kompenserer for konsekvenserne i form af foragten for brugen af korset. Vi havde til en vis grad ventet en reaktion, dog ikke en så tilsyneladende organiseret reaktion, som tilfældet var. Det forholder sig således, at unge alt for ofte fremstilles som initiativløse og handlingslammede uden selvstændighed.

Korsparken var netop et bevis på det modsatte - at

Foto fra Engen (Heidi Lundsgaard).

unge mennesker rent faktisk tør tage stilling og handle på baggrund heraf. Dette bør - ligesåvel som alle andre meningstilkendegivelser - respekteres. Uden respekt ingen ytringsfrihed!

Er hærværket mod korskparken en manifestation af, at ytringsfriheden i visse forbindelser er fravæ-

rende? Hvis ja, hvor skal den så findes? I tilfælde, hvor faren for at virke stødende ikke er til stede? I tilfælde, hvor der ikke appelleres til folkets samvittighed? Eller i tilfælde hvor folk ikke opfordres til videre refleksion? Spørgsmålet er altså blot hvor og hvornår vi så kan få lov til at ytre os?

Udklip af:
Morgenposten
Fyens Stiftstidende

20 NOV. 1997

Forsvunden ytringsfrihed

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

20 NOV. 1997

Træer i stedet for kors

Hans Lohmann Andersen, Åsunvej 235, Odense NØ, skriver:

Det er i tidens ånd både fedt og in at lave happenings for både det ene og det andet. De 2500 kors på engen ved Fruens Bøge var imidlertid fuldstændig overflødige. At vi skal passe på miljøet er vist efterhånden gået op for de fleste!

Jeg kunne tænke mig at stille Tornbjergeleverne følgende spørgsmål: Havde det ikke været bedre for miljøet, hvis de 520.000 kr., denne happening kostede havde været brugt til at plante levende træer for på et eller andet vandbeskyttelsesområde?

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

20 NOV. 1997

Feje hærværksmænd

Michael Kolbæk, Hjulets Kvarter 277, Odense SØ, er 1.G'er på Tornbjerg Gymnasium og skriver:

Da vi forrige mandag stillede 2500 kors op på Engen i Fruens Bøge, var det ikke for at fornærme nogen, men blot for at ytre vores mening og give udtryk for vores holdning til de forureningsproblemer der truer jorden. Der er åbenbart nogen, der har taget anstod

af vores happening, og tager sig den frihed at ødelægge det kunstværk, som vi har lagt så meget i.

De, der har gjort det, er åbenbart for feje til at turde stå ved deres overbevisning. De tog korsene op i ly af mørket og har ikke været modige nok til at stå ved det. Jeg vil gerne opfordre dem til at stå frem og indrømme det, så vil vi meget gerne diskutere problemerne med dem.

20 NOV. 1997

Unge uden håb?

1014
Præst Henriette Bacher
Lind, Sønderballevej 10,
Gudbjerg, skriver bl.a.:

En såkaldt kunstnerisk happening fik en brat og absolut uplanlagt afslutning i sidste uge. Det var kunstneren Jens Galschiøts 'korspark', der natten til torsdag blev raseret af ukendte gerningsmænd. Man skal ikke billige den slags hærværk, endstige undskyldte den, - på ingen måde - men man må have lov til at mene, at det er godt, den er væk.

Som det fremgik af avisens billeder af og artikler om korsparken bestod den af 2500 fuldstændig ens og helt hvide kors, opstillet i lange rækker. Hver elev fra Tornbjerg gymnasium, der havde ønsket at være med, havde fået udleveret fem kors, hvorpå de skulle skrive deres bud på fremtiden og den voksende ødelæggelse af naturen. Alle de mange kors skulle symbolisere, hvordan vi gennem overdreven forbrug og voldsom forurening er i færd med at slå jorden ihjel. Kunstneren selv kaldte korsparken for en 'visualisering af afgrunden' og set på afstand er den en tro kopi af de mange krigskirkegårde, som findes rundt omkring i Europa, og som vidner om forfærdelige tab og tragiske omkostninger, men her var det altså de unges fremtidsdrømme og håb, der var blevet kastet jord på. Det var deres spæde visioner og lyse forventninger, man havde lagt i graven.

Ved synet af korsene måtte man uvægerligt tænke: Sådan ser altså det moderne billede af de sidste tider ud: som en enorm kirkegård, fuld af anonyme og ensartede kors; som et stort goldt område, hvor menneskene ligger som ofre for deres egen materielle ærgerrighed og manglende sans for natur og ressourcer.

Der er fortid, nutid - og intethed. Ingen fremtid. De mange kors i Fruens Bøge havde intet andet fremtids-

perspektiv end den død og tilintetgørelse, som mennesket ved egen hjælp kalder ned over sig, og som det derfor også kunne afværge, hvis det virkelig ville.

Det er ikke, fordi man ikke må tale om de sidste tider. Det blev der faktisk talt en hel del om i søndags i landets kirker, d. 25. s.e.trinitatis. Det hører med til kristentroen, at den ved, at ligesom det hele engang er opstået på Guds ord, skal det hele også engang forgå på hans ord - for at noget nyt kan komme til.

I kristendommen tales der dog ikke kun om undergang, men også om genkomst. Først udmales hele denne rædselsvækkende scene, hvor mennesker forfølges og løber af sted i skrigende angst, hvor selv nærtstående bekriges, hvor jorden rystes af jordskælv, hvor stjernerne falder ned fra himlen og solen taber sit lys, og dernæst beskrives, hvordan Kristus selv kommer sejlene på himlens skyer.

Det er netop den store forskel på Jens Galschiøts kunstværk og kristendommens forkyndelse af de sidste tider, at hvor førstnævnte lader alt gå under p.g.a. menneskets eget begær, overlader sidstnævnte den store dom til Gud og holder fast i fremtiden. Og det er sandelig en vigtig pointe, at det kun er Gud, der for alvor har magt og myndighed til at bryde ind og tale om de sidste tider.

Det er da en uhyggelig tanke, at unge mennesker begraver fremtiden og derved glemmer at leve som det, de er: Guds egne skabninger, placeret et eller andet sted på linien mellem skabelse og genkomst og det vil sige med visheden om, at der er noget i vente, men uden at glemme, at der skam er en masse at tage fat på, medens vi er her. Den, der begraver sit håb og sin fremtid, begraver samtidig sit ansvar. Og det har i al fald aldrig været kristendom.

25 NOV. 1997

Grov manipulation med historieløs ungdom

1014
Gymnasielektor Jesper Ratten, Majvænget 66, Bramdrup, skriver:

Med en udsøgt sans for timing opstillede Tornbjerg Gymnasiums elever dagen før 11. november under anførsel af 'kunst'-provokatoren Galschiøt Christoffer sen og - må man gå ud fra skolens ledelse, en krigskirkegård med 2500 hvide kors. Gymnasieeleverne havde på hver sit kors skrevet deres tanker om forurening. Det var et led i Tornbjerg Gymnasiums tema-år om forurening 'Jorden er giftig'. - Et par dage

efter lå det hele i fem store stakke på engen i Fruens Bøge. 'Kunst'-bagmanden udtalte, at den tilsyneladende velovervejede og nøje planlagte hærværksaktion virkede meget skræmmende på ham, og gymnasiets rektor Lene Pind mente pædagogisk (til citat i Jyllands-Posten), at hærværket 'var et udtryk for, at vi har sat fokus på et ømtåleligt emne, nemlig forureningen af vores jord. Det er et emne, som mange ikke bryder sig om at diskutere åbent'.

Nej, fru Pind og hr. 'svinehund'! Der er tale om en

reaktion på den krænkende anvendelse af krigskirkegårdssymbolet. Et sted må der trækkes en grænse for, hvad man kan tillade sig af giftig provokations-forurening.

Men trøst jer: I og jeres medvirkende! I nåede da at gøre indtryk: En ældre Odense-borger nåede f.eks. at se opstillingen, da hun intetanende kørte over engen. 'Choket var så voldsomt, at jeg måtte holde stille med tårerne løbende ned over kinderne'. Hendes søn havde reageret på samme måde. Ingen af os har været med til at fjerne

Forsvunden ytringsfrihed

1014
Fruen i Fruens Bøge blev raseret af ukendte gerningsmænd. Det var en katastrofe for mange, der havde været med til at skabe den. Det var en katastrofe for mange, der havde været med til at skabe den. Det var en katastrofe for mange, der havde været med til at skabe den.

Fra debatten i Stiftstidende 20. november

'kunstværket', men jeg tror, vi kunne have gjort det', skriver den ældre medborger og fortsætter: 'Vi har stået i Frankrig ved krigsgravene fra de to store krige, og vi har aner blandt de sønderjyder, der var med i 1. Verdenskrig'. Pyt, for '500 unge på Tornbjerg Gymnasium har

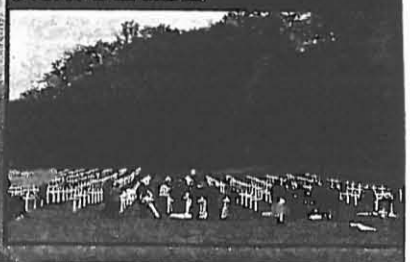
gjort sig tanker om, hvad de vil ofre for et bæredygtigt samfund', skrev Jyllands-Posten i sin billedtekst. Ungdommen i dag viser også offervilje, og så er der vel balance - eller er der snarere tale om grov manipulation med en historieløs ungdom?

Udklip af:
Se og Hør

20 NOV. 1997

MAN KORSER SIG

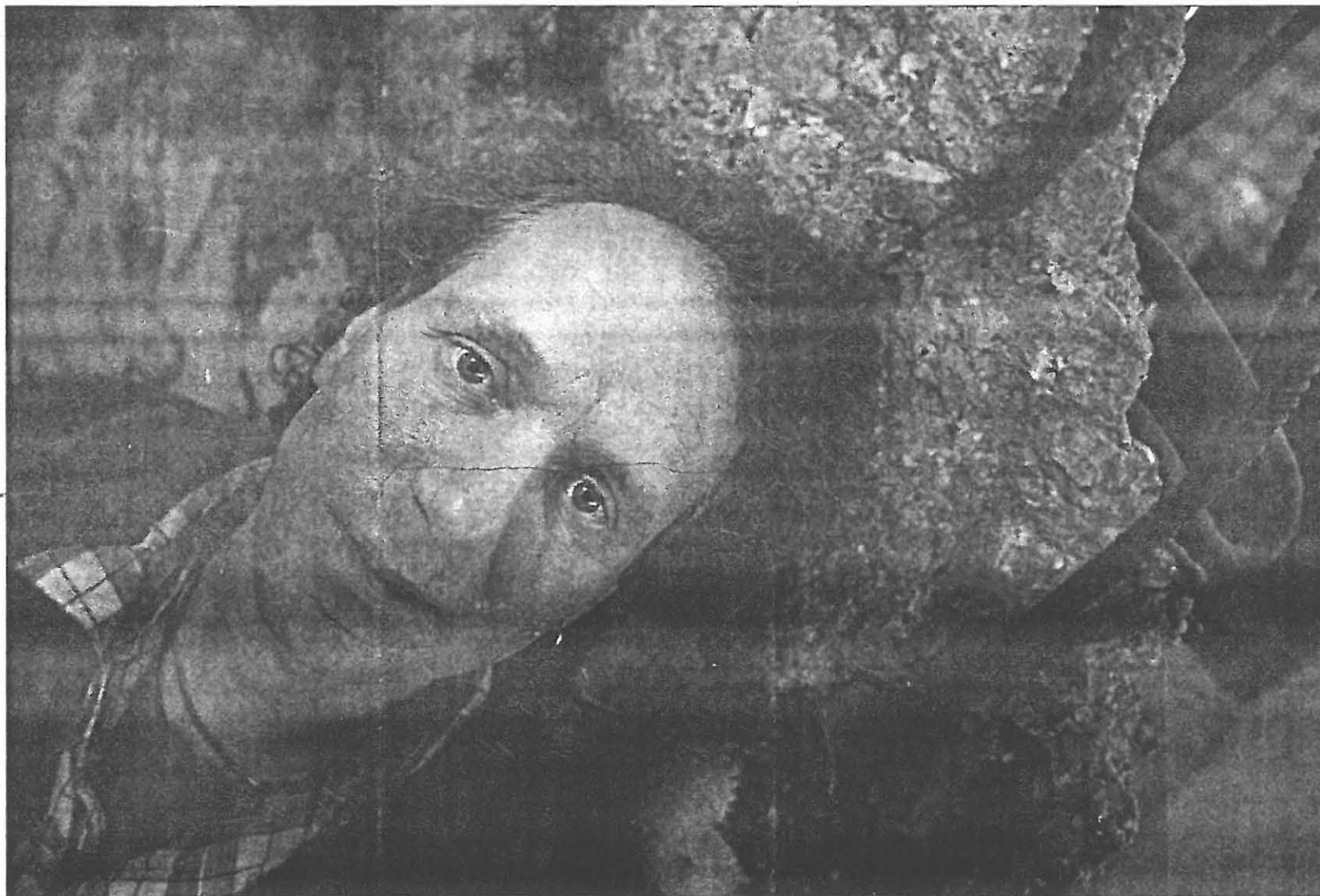
1014
FRUENS BØGE: Syv timer tog det de 500 elever fra Tornbjerg Gymnasium at banke 2500 trækor ned i jorden. Korsene var en del af kunstneren Jens Galschiøts 15.000 kvadratmeter store kunstinstitution, der unægtelig leder tankerne hen på de europæiske krigskirkegårde. Hæningen fandt sted i forbindelse med Tornbjerg Gymnasiums temaår, Jorden er giftig. (Foto: LONE EG NISSEN)

BERLINGSKE TIDENDE

23 NOV. 1997

1014

Billedhuggeren Jens Galschiøt
Christophersen foran et styk-
ke af Berlinmuren, som han
har i sit værksted i Odense.
Det skulle have været brugt til
et stort monumentalt værk
med titlen »Berlinmurens
fald«, men de tyske myndig-
heder trak sig ud af projektet.
Foto: Lars K. Mikkelsen
Nedenunder en af de 750 bør-
nedukker, Jens Galschiøt pla-
cerede i København under
FNs sociale topmøde i 1995.
Dukkerne skulle være en
påmindelse om, at 40.000
børn verden over dagligt dør
af fattigdom.

MED RYGGEN MOD MUREN

Kreditorerne skal helst ånde ham i nakken. Han siger nej til udstoppede hundehvalpe. Hans forbillede er Rodin. Han føler sig personlig ansvarlig for hele Jorden. Vi har talt med kunstneren bag »Min indre svinehund«, »Skamstøtten« i Hong Kong og senest de 2.500 hvide kors i Odense, som hærværksfolk ødelagde i sidste uge

AF
HENRIK
DANNEMAND

»Det ville være en katastrofe, hvis jeg fik 20 mio. kr. af en barnhøjertig sjæl,« siger billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen.

For tre år siden gjorde den 43-årige kunstner fra Odense en besynderlig erfaring. Han var tæt på fallit, men en erstatning på 150.000 kr. for et ødelagt kunstværk, reddede ham på strengen.

»Så gik jeg i banken og betalte al min gæld. Det var fedt. Jeg var lykkelig, men tænk, så fik jeg en depression, som varede et par måneder. Døt, jeg manglede, var pustet i nakken fra min bank. Der manglede et drive til at sætte nye ting i gang.

Det gik op for mig, at man måske kun kan lave god kunst, når man står med ryggen mod væggen. Hvis jeg fik foræret 20 mio., ville jeg ansætte professionelle folk. Så ville mit værksted blive et strømnet kultur-

projekt af den slags, der er masser af i Danmark. Med folk i smarte sorte plastic læderjakker med logo på ærmet. Det ønsker jeg ikke.

Nu skylder jeg heldigvis en halv million væk igen.

Kunstneren Jens Galschiøt har et modsætningsfyldt forhold til pengenes magt. På den ene side ser han den vestlige verdens begær efter materiel rigdom som årsagen til ulykke, forurening og udbytning af den tredje verden. På den anden side synes den forhenhværende fagforeningsmand af socialistisk-anarkistisk observans, at kapitalismen har sine fordele.

»Kapitalismen har et drive, som man ikke finder i offentlige institutioner. Hvis jeg som kunstner virkelig vil noget, så kan jeg sætte mine egne penge - og risikere at tabe hus og varevogn. Det kan man ikke som kommunal institution eller som kollektivt system. På den måde er jeg kapitalist. Det er mine penge, vi gambler med her på værkstedet.

Jens Galschiøt viser rundt på sit værksted i Odense. Det er støvet og rodet, men fuld af liv og skulpturer. Her arbejder hele tiden en masse mennesker - frivillige, unge

arbejdsløse fra Odense Kommune og to fastansatte.

»Min evne til at tiltrække folk, bl.a. dem, som arbejder frivilligt, er et parameter for, om jeg laver noget værdifuldt. Hvis det, jeg laver, var uvæsentligt, gad de ikke være her,« siger Jens Galschiøt, som udover at skabe god kunst også har det mål at involvere en masse mennesker og skabe et tværkulturelt værksted for kunstnere fra hele verden.

»Jeg rejser ikke, hvis jeg kan undgå det. Jeg kan ikke undvære mit værksted. Men mit arbejde reflekterer globale problemer og har med hele vores civilisation at gøre. Danskerne tænker måske ikke mere provinsielt end andre, men måske får man et større udsyn af at arbejde sammen med folk fra andre lande, som vi gør her.

Det er torsdag formiddag, og kunstneren udfolder sig i hallerne, som engang rummede et automobilværksted. En russisk kobberstøber er i gang med at lave en afstøbning til Holstebro Kunstmuseum. En gruppe unge er i gang med at lave plancher om værkstedets seneste store projekt. I en af de store haller står en række kobberskulpturer, som Jens Galschiøt skabte som scenografi til teaterforestillinger »Elysium«, der blev opført på stedet for et par år siden.

Et andet sted står et stykke af den gamle Berlinmur, som skulle have været brugt til projektet »Berlinmurens fald«. Et 76 meter langt kunstværk med syv meter autentisk Berlinmur og 25 menneskeskulpturer i fuld størrelse. Projektet, som fik støtte fra den tidligere tyske kansler, Willy Brandt, skulle have været opført i Berlin, men blev aldrig realiseret.

Uden for værkstedet roder det med materialer, biler, en campingvogn og en gammel traktor. Her har Jens Galschiøt planer om at lave en skulpturpark.

Han har i høj grad været i mediernes søgelys de seneste år. Hans kunsthappening har altid et globalt perspektiv. Temaerne er fattigdom, forurening og overtrædelse af menneskerettigheder. Billedsproget er klart og utvetydigt. Galschiøt er en kunstner med en klar holdning til verden.

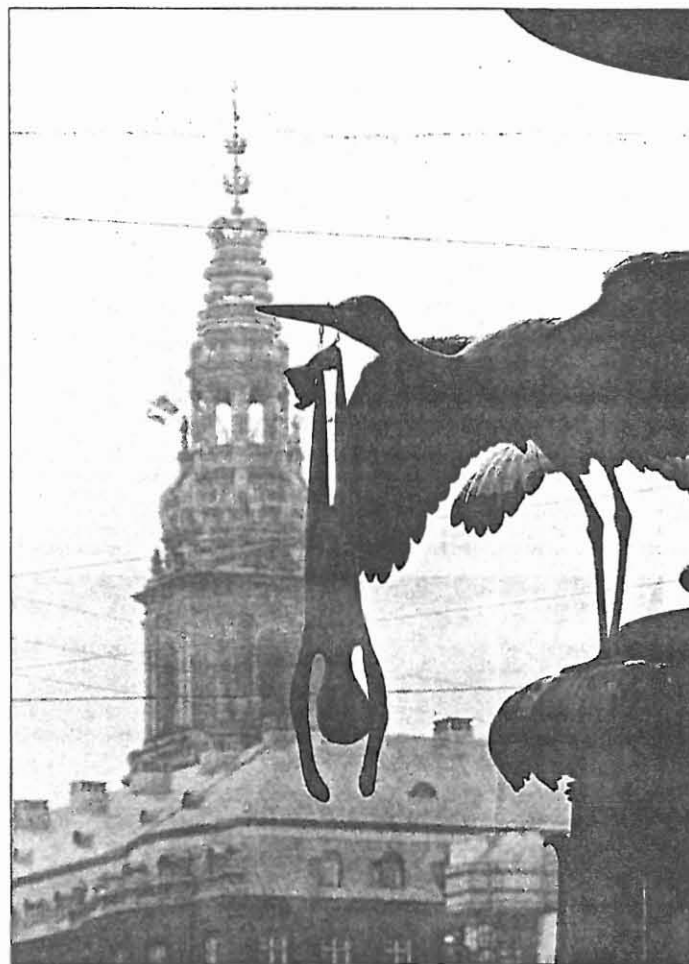
»Jeg har ikke noget imod at være folkelig, og jeg passer på ikke at støde folk fra mig. Hvis man starter med at stikke folk et par på skallen med en baseballkølle, så er det svært at få dem i tale bagefter. Jeg vil gerne provokere, men ikke ved at udstille udstoppede hundehvalpe. Det er en tom debat.

I november 1993 var Jens Galschiøts kunsthappening »Min indre svinehund« i aviser og på TV-stationer verden over. I 20 europæiske storbyer opsatte han sammen med 100 hjælpere skulpturer af en menneskekrop med svinehoved og teksten »et dyr med de laveste instinkter, der vokser, når mennesker udsættes for vold og fornedrelse«.

Under FN's sociale topmøde i København i 1995 opsatte han - som en påmindelse om, at 40.000 børn verden over dagligt dør af fattigdom - 750 børnedukker på pladser og veje over hele København. Lænket til træer, parkometre og vejskilte. Kommunen brød sig ikke om det urovækkende kunstværk med titlen »Den stille død« og kørte dukkerne bort på en lastvogn.

I sommer opsatte kunstneren den otte meter høje skulptur »Skamstøtten« på universitetet i Hong Kong. Kunstværket viste 50 smerteligt forvredne menneskekroppe og var en protest mod myndighedernes undertrykkelse af menneskerettighederne i Kina. Kunstværket gav genlyd verden over.

I sidste uge var Jens Gal-

schjøt igen på banen. Sammen med 500 elever på Tornbjerg Gymnasium opsatte han i en park 2.500 hvide kors i protest mod forureningen af Jorden. Et kolossal og symbolsk værk, som mindede om krigsskibskæderne i Normandiet. To dage efter hev hærværksfolk korsene op. Gerningsmændene er ikke fundet, og de har ikke givet sig til kende, hvilket under Jens Galschiøt, der tror, at hærværket har en politisk eller religiøs baggrund.

Jens Galschiøt er vokset op i et hjem, hvor faderen var kommunist og stalinist. Hans forældre blev tidligt skilt. Moderen døde, da han var 11 år, og så kom han til at bo hos sin far. Han var med egne ord virkelig adfærdsvanskelig og røg ud i

store stofproblemer med LSD og speed. En overgang var han zen-buddhist - til faderens store fortrydelse. Han blev smidt ud af 8. klasse og blev arbejdsdreng.

Først da hans far betalte for et ophold på Den Rejsende Højskole, begyndte han at få styr på tilværelsen. På en rejse i Indien mødte han sin dansk-franske kone, med hvem han har tre børn. Efter højskolen bosatte parret sig i Odense.

Han kom i lære som kleinsmed og blev hurtigt involveret i fagforeningsarbejde. Som formand for 400 lærlinge lærte han en masse om at organisere - noget han har stor glæde af i dag på værkstedet, fordi de kunstneriske happenings stiller store krav til planlægning. Der skal skaffes penge, arbejdskraft og kontakter. I

70'erne var han VSer og underviste en overgang studenter fra Odense Universitet i socialisme. I slutningen af 80'erne røg han ud fra Lindø-værftet, og derefter gik han politisk i dvale. Udviklingen i Østeuropa og Sovjet havde gjort ham desillusioneret. Han begyndte at lave smykker og senere skulpturer.

»Fra 1980 og frem til 1990-92 lavede jeg kun æstetik. Jeg lavede tøj- og kvindefigurer i bronze, hvor jeg arbejdede med seksuelle symboler og fantasier. Noget som kun havde meget lidt med politik at gøre,« siger Jens Galschiøt, der har to store kunstneriske forbilleder: Den franske billedhugger Auguste Rodin og den spanske arkitekt Antoni Gaudí.

Først med borgerkrigen i

Jugoslavien forlod han det æstetiske og brugte kunsten i politisk sammenhæng. Massevoldtægterne af muslimske kvinder, etniske udrensninger og kz-lejre gav inspiration til »Den indre svinehund«.

»Jeg havde besøgt Jugoslavien på ferie mange gange. Jeg kendte jugoslaverne som søde, venlige og frihedseltskende mennesker. Min oplevelse var, at der ikke var ret stor forskel på dem og mig, og jeg tænkte, at hvis de kan gå amok dernede, så kan vi også gøre det her hos os. Jeg blev angst for, at demoniseringen også kunne få tag i mig selv. Derfor kom skulpturen til at hedde »Min indre svinehund«. Den handler om angsten for fascismen, som er en trussel mod vores kultur. Alle diskussioner om, at de fremmede truer vores kultur, er en fis i en hornlygte. Det er os selv, som truer vores egen kultur. Det er vores reaktion mod at dele verden med andre mennesker, som er en trussel.

Et af Jens Galschiøts næste projekter laver han sammen med modeskaberne Erik Mortensen. Det er en skulptur til Beklædningsindustriens Fagskole i Odense af en af Erik Mortensens sidste kreationer for modehuset Balmain.

»Jeg slapper af med at lave dejlige kvinde- og tøj-skulpturer, men der går ikke lang tid, før jeg får lyst til at lave noget grimt.

Verden er smuk og dejlig, men det, der fylder i mig, er ikke dejligt. Jeg har det dårligt med min egen rolle på kloden. Jeg tilhører den rigeste og mest privilegerede race på Jorden. Vi sviner med vores ressourcer og siger samtidig, at den tredje verden ikke må svin. Min kultur er i den grad grov, og vi er alle ansvarlige for, hvordan vores kultur udtrykker sig.

Kulturfonden gav 156.000 kr. til en happening, hvor fynske gymnasieelever plantede 2500 hvide træors på en mark uden for Odense, hvor de advarede mod den globale forurening. Med nedlæggelse af Kulturfonden er det formentlig slut med den slags græsrodsprojekter.
- Foto: Lars Skaning

25 NOV. 1987

2/2

Kulturfonden er død

Kulturministeren er anklager, dommer og bødde

Hva' mæ Kulturen

Kulturminister Ebbe Lundgaard (R) lægger på fredag op til en større kulturpolitisk debat i Folketinget, når han i løbet af en halv time præsenterer sin egen 12 sider lange Kulturpolitiske Redegørelse fra landets fornemste talerstol.

Det er over otte år siden, politikerne senest havde kulturen på dagsordenen på baggrund af en tilsvarende kulturministeriel programmerklæring. Kulturministerens redegørelse er kun den sjette i rækken af den slags redegørelser, siden Kulturministeriet blev oprettet for over 30 år siden.

Politiken bringer i dag og de næste tre dage en række artikler med udgangspunkt i Ebbe Lundgaards kulturinitiativer.

Af Jens Kerta

For nylig plantede en gruppe fynske gymnasieelever 2.500 hvide træer på en mark uden for Odense. Der var tale om en symbolsk advarsel mod den stigende forurening af kloden. Pengene til den isjælfaldende hapening kom fra Kulturfonden, som netop selv er dødsdømt. Så pludselig fik det makabre totalteater yderligere en betydning.

Kulturminister Ebbe Lundgaard (R) er selv anklager, dommer og bødde i den korte proces omkring den otte år gamle Kulturfond, mens han samtidig står fadder til Kulturministeriets nye Udviklingsfond. Den er central i ministerens kulturpolitiske redegørelse og skal afløse Kulturfonden. Følgeløven om fonden træder i kraft til januar, efter at redegørelsen har været til debat i Folketinget på fredag.

Men det får de seriøse aktivister fra Tornbjerg Gymnasium på Fyn og andre glade kulturamatører rundt om i landet næppe gavn af. For millionerne i Udviklingsfonden skal først og fremmest styres mod eksperimenter blandt de professionelle kunstnere, mens Kulturfonden primært finansierede græsroddernes initiativer.

Kvalitetskriterier

På skolen ved Odense er både elever og lærere kede af, at reglerne laves om, for de har allerede tre gange haft glæde af tilskud fra Kulturfonden til større kulturaktiviteter. Således fik de i september bevilget 156.000 kr. til det omtalte projekt, Jorden er Giftig.

Det er særligt, at reglerne ændres, siger gymnasielærer Gunna Larsen, som er blandt idémagerne til de 2.500 kors ved Fruens Bøge. Vi har hver gang anstrengt os på et samarbejde mellem os amatører på skolen og professionelle ude fra, men nu frygter vi at måtte undvære den slags aktiviteter fremover.

Samtidig kan jeg da godt se, at mange af de fondsstøttede projekter efterhånden er blevet for ens. Altså egnspl og den slags, så det er vel naturligt også at anlægge nogle kvalitetskriterier. Og vi kan da håbe, ændringerne ikke skader os, siger gymnasielæreren.

Kulturfonden har siden oprettelsen i 1990 med høj-skoledamen Niels Højlund som dens første formand uddelt omkring 245 millioner kr. udelukkende efter ansøgning til i alt 1700 projekter blandt 9.000 henvendelser. Fremover har Udviklingsfonden omkring 28 millioner om året. Og den skal mest være opbyggende.

Mens bestyrelsen for Kulturfonden takker af, er den dog allerede begyndt at anlægge Udviklingsfondens kommende kvalitetskriterier i sin udvælgelse blandt støtteansøgningerne. Efter mødet den 15. september hed det i en pressemeddelelse:

'At fonden har valgt at støtte forholdsvis færre projekter end tidligere skal læses som en opstramning af kvalitetskriterier samt et ønske om ikke at støtte projekter, som overvejende har lokal relevans og som burde kunne sikres lokalt.'

Bestyrelsens tanker ligger (...) helt i tråd med de meldinger, som kulturministeren har givet.

Det kan de så trøste sig med på Tornbjerg Gymnasium. Også Åsen Teater på Herrens Mark i Brønderslev slap trods de strammede kriterier igennem nåleøjet i september og fik kulturstøtte på 250.000 kr. til en række forestillinger med titlen Stoffet om unges narkoproblemer.

Alligevel ser instruktøren og dramaturgen Lars Olsen bag Herrens Mark ikke for lyst på kulturfremtiden:

Jeg kan ikke forstå, kulturministeren vil lave Kulturfonden om, for vi havde med garanti ikke set de senere års talentudvidelse inden for teater, hvis ikke fon-

den havde eksisteret, siger Lars Olsen.

Kunsten har de senere år været oprioriteret rundt om i landet på grund af fonden. Det har ikke bare været levebrødateater, men dialog. Selv har vi arbejdet sammen med Kaospiloterne i Århus, og den slags har bedre betingelser under Kulturfonden end under et mere centraliseret system.

Tendensen er, at finkul-

turen vinder. Så mine egne projekter går sikkert i vasken fremover, selv om man håber på at tilhøre de to procent støtteværdig kvalitetskunst i fremtiden, siger Lars Olsen.

Mangel på retning

I forbindelse med oprettelsen af Udviklingsfonden har kulturministeren lavet et lovforslag på seks paragrafer, hvori det i bemærkning-

gerne hedder om den samtidige slagting af Kulturfonden, at dens virksomhed i stigende grad er 'karakteriseret ved at mangle kulturpolitisk retning og perspektiv. Fondens støtter mange og meget forskelligartede projekter uden nogen større kulturpolitisk gennemslagskraft og vision ...' Den nuværende bestyrelse for Kulturfonden deler denne vurdering.

Længere nede i bemærkningerne præciserer ministeren sin nyskabelse:

'Med henblik på at koncentrere den kulturpolitiske indsats på færre, men banebydende projekter af høj kvalitet, på at kunne støtte projekter, der falder uden for de eksisterende støtteordninger, og på at kunne påtage sig en opbyggende og igangsættende virksomhed oprettes Kulturministeriets Udviklingsfond til afløsning af Kulturfonden. Udviklingsfonden skal være kendetegnet ved dynamik, fleksibilitet, gennemslagskraft og visionær tænkning.'

Ordene kunne være formuleret af den københavnske galleriejer Mikael Andersen, der i oktober præsenterede den fremadrettede, internationale maleriudstilling Display på Charlottenborg med 175.000 kr. i støtte fra Kulturfonden. Han hører til dem, der hilser den ny fond velkommen og siger:

Det er med kunst, som med journalistik. Man må højne niveauet. Kulturfonden er meget bred, så bestyrelsesmedlemmerne kan tage udgangspunkt i deres egne personlige idéer. Vi havde sendt flere ansøgninger om støtte til Display, før den lige præcis fik den formulering,

bestyrelsen kunne acceptere.

Så det er da helt fint, at kulturministeren strammer tingene op. For det er vigtigt at støtte den professionelle og kvalitative kunst. Hvis det hele støttes, får alt den samme lødighed. Det er godt, at de nu ved, hvad kunst er, og at eksperimenter støttes.

På den led er det ligeledes væsentligt, at man fremover giver ydelser til de unge kunstnere gennem udvidelsen af Kunstfonden, siger Mikael Andersen.

Bestyrelsen

I går sad Trevor Davies som bestyrelsesformand stadig for bordenden, da Kulturfondens syv bestyrelsesmedlemmer for en af sine sidste gange skulle tage stilling til endnu en bunke støtteansøgninger. Det vil han gøre frem til juli 1998, når fonden begraves for evigt og i et halvt år har kørt parallelt med den kommende Udviklingsfond i dennes etableringsfase.

Bestyrelsen i den ny fond udvides til ni medlemmer, fordi de med det opbyggende arbejde får mere at se til. Alle udpeges de af kulturministeren for tre et halvt år ad gangen uden mulighed for umiddelbart genvalg, og i miljøet omkring Kulturministeriet gættes der på, at Trevor Davies med sin store kulturviden og fleksibilitet også er manden, der indtil år 2001 skal lede Udviklingsfonden.

Det bliver dog i tæt forståelse med den til enhver tid siddende kulturminister. For nok skal fondsbestyrelsen udtrykkeligt selv udarbejde en handlingsplan for sin embedsperiode, men som det hedder i paragraf 4 stk. 5 og stk. 6 i Ebbe Lundgaards Lov om Kulturministeriets Udviklingsfond:

'Kulturministeren kan ved hver ny bestyrelsesperiode start udpege særlige satsningsområder for den kommende bestyrelsesperiode.' Og: 'Handlingsplanen skal godkendes af kulturministeren.'

Ministerens centraliserede kulturmagt kommenteres ikke nærmere i lovforslaget eller bemærkningerne, men Ebbe Lundgaard får rig lejlighed til at uddybe sine tanker nærmere på fredag.

Lovforslag

Kulturminister Ebbe Lundgaards (R) forelægger ni planlagte lovforslag samtidig med, at hans Kulturpolitiske Redegørelse kommer til debat i Folketinget:

1. Kulturministeriets Udviklingsfond erstatter Kulturfonden.
2. Statens Kunstfond forhøjes fra 56 til 104 millioner kr. om året inklusive den nye iværksætterordning for unge kunstnere.
3. Teaterloven justeres, så kvalitetsteatret får flere penge på bekostning af underholdningsteatret.
4. Bibliotekaruddannelsen ændres til en videnskabelig uddannelse.
5. Ophavsretloven skal omfatte digital registrering og EU-harmoniseres.
6. Alle de igangværende regionale kulturforsøg slutter samtidig med udgangen af 1999.
7. Store sportsbegivenheder skal sendes på landsdækkende tv-kanaler.
8. Lov om vilde dyr i zoologiske haver EU-harmoniseres.
9. Bestemmelserne vedrørende arkivering af personlige oplysninger justeres.

25 NOV. 1997

Kors for en indoktrinering

1014

Synspunkt

Af
**NIELS CARL
LILLEØR,**
provst, Frørup

Propagandisten og agitatoren Jens Galschiøt, der kalder sig kunstner og som laver 'aktiverende happeninger', har skrevet et brev til politimesteren i Odense. (Offentliggjort i FS 14/11). 2500 trækors var blevet fjernet fra Engen, hvor 500 elever fra Tornbjerg Gymnasium havde stillet dem op. Galschiøt skriver, at de mange trækors 'bragte de vidtstrakte krigskirkegårde fra krigen i erindring. Det var en kraftig visualisering om forureningens truende katastrofer.'

Andre aktivister i Odense har været af en anden mening. Deres happening gik ud på at fjerne samtlige kors. Korsene blev hevet op samlet i store bunker. En kraftig handling der antyder, at de der fjernede korsene, ikke brød sig om ideen med henvisningen til soldaternes lidelse og død under den anden verdenskrig. Jeg er enig med dem, der fjernede de kors. De gjorde ret. Aktionen med at samle korsene i store bunker har ganske vist intet med

kunst at gøre, men dog lige så meget som de happenings, Galschiøt finder på.

Galschiøt er i anledning af korsenes fjernelse opfyldt af selvretfærdig harme og siger i sit brev til politimesteren: 'Man spørger sig selv, hvem der tillader sig at træde ytringsfriheden under føde på denne forbryderiske måde'. Og i brevets slutning råber han patetisk: 'Jeg formoder du ser alvoren i denne sag og får dine medarbejdere til at prioritere efterforskningen højt.' Jens Galschiøt sætter så sandelig ikke sit propagandistiske lys under skæppen. Det hårdt arbejdende politi i Odense, der ifølge dagspressen ellers har en del at se til, skal nu også indlede 'en højt prioriteret efterforskning', fordi en odenseaner har fået en fiks idé. Men når Galschiøts eneste argument imod det, han kalder 'forureningens truende katastrofer' er opstilling af trækors, hvor kan så modargumentet være andet end fjernelse af de samme trækors? Aktion og reaktion. Det er livets lov. Dertil skal føjes: Almindeligvis er det kun i totalitære stater, at kunatnerne tilkalder politiet. I de frie lande klarer kunsten sig på frihedens vanskelige præmie. Og en sand kunstner er en fri mand.

Men ikke Galschiøt. Og det kan jo skyldes, at manden slet ikke er kunstner, men blot et monotont aftryk af den politiske korrekthed. Hvordan var det nu med Galschiøts Svinehund. Det var en opretstående personlignende gris med noget om halsen, der godt kunne minde om en præstekrave. Jeg skrev et indlæg imod opstillingen af Svinehunden foran

Tornbjerg Gymnasium, fordi Svinehunden er et produkt af en fantasilos form for indoktrinering. Mulighed for selvstændighed og frihed må imidlertid fastholdes, hvor en ungdom har sin daglige gang.

Problemet med de 2500 kors er ikke, at de er fjernet, men at de overhovedet kom op at stå. Respekten for de døde er fejlet til side. Historien om de soldater, der kæmpede for Europas frihed, da den menneskeforagtede nazisme havde taget magten, er borte. Faktisk forudsætter det 500 historieløse og hjernevaskede unge mennesker, der har ladet sig indoktrinere af en bestemt idé, at der kan opstilles 2500 kors påført småfromme og ligegyldige flokler. 500 enlige unge mennesker...! Det virker uhyggeligt. En flok af unge mennesker, der reagerer ens er et tegn på åndeligt forfald. Således konverteres en historisk krigsbegivenhed, hvor unge mænd døde. Forældres sorg, kæresters gråd og søskendes savn. Vores dreng er faldet. Min ven, vores broder. De store kirkegårde på den nordfranske kyst bærer en historie i sig, langt værdigere end Galschiøts follede indfald. Nu er det på tide, at en ungdom, og en ansvarlig lærerstab bag, begynder at tænke sig om. At den ikke løber i hælene på en banal propagandist og selvoptaget missionær, der med politimesteren under armen råber i et væk: Jeg er en mægtig stor kunstner! Jeg kræver politiets indsats til støtte for min mægtige kunst! Mon dog ikke det er Galschiøts sidste storagtige fremstød på populismens alt for let fremkommelige overdrev?

29 NOV. 1997

For- 1014 urening er vores kors - ikke jeres

Christoffer Nestor, GL.
Ådalsvej 15, Odense SV, er
elev på Tornbjerg Gymnasium og skriver:

I Stiftstidende 25. november skriver gymnasielektor Jesper Ratjen et indlæg kaldet 'Grov manipulation med historieløs ungdom'.

Jeg mener der er tale om en meget fræk og uovervejende kritik, når Jesper Ratjen tillader sig at kalde eleverne på Tornbjerg Gymnasium for historieløse. Vi er under ingen omstændigheder historieløse, men vi er desperate for at få folk til at høre på os. Du siger selv (citater): 'Der er tale om en krænkende anvendelse af krigskirkegårdssymbolet' (citater slut), hvilket jeg til en vis grad vil give dig ret i, men vi er dem, der skal leve med de forureningsproblemer, som skabes nu, det bliver ikke dig (Jesper Ratjen).

Vi bliver nødt til at bruge et symbol, der vækker folks opmærksomhed. Det kan da godt være, at der er mennesker, der bliver meget stødt over, hvad de ser, men det bliver vi nødt til at tage med, for at få folks opmærksomhed.

Jeg mener, det er frækt at kalde os historieløse, for vi er udmærket godt klar over, hvad der ligger i 2500 hvide kors på lige rækker, men jeg ved nu, at det lykkedes os at skabe den debat, vi ville opnå, også selv om noget af debatten går på brugen af korset i stedet for på forureningen. Det måtte vi så tage med.

Stiftstidende 25. november.

- 2 DEC. 1997

Drejer debatten væk fra det reelle emne

1014
Annetette Bendt og Benita Brøste, 2.U på Tørnbjerg Gymnasium, skriver:

Niels Carl Lilleør skrev i Stiftstidendes 'Synspunkt' 25. november følgende: 'Faktisk forudsætter det 500 historieløse og hjernevaskede unge mennesker, der har ladet sig indoktrinere af en bestemt ide, at der kan opstilles 2500 kors påført småfrøme og lige-gyldige flasker'. Med denne artikel anklager han Tørnbjerg Gymnasiums elever for at være historieløse, hjernevaskede, indoktrinerede og med tegn på åndeligt forfald. Hvad ved han om det.

Vi ser artiklen som et personligt had til Jens Galschiøt, da det ud fra hans beskrivelse af Jens Galschiøt fremgår, at han ikke synes, at Jens Galschiøt er

en kunstner. Lilleør bruger en masse store, flotte ord for at få det til at lyde som om han ved noget om det han taler om, blandt andet skriver han: 'Propagandisten og agitatoren Jens Galschiøt, der kalder sig kunstner og som laver 'aktiverende' happenings'. Han skriver også: 'Og en sand kunstner er en fri mand. Men ikke Galschiøt, og det kan jo skyldes, at manden slet ikke er kunstner'.

Det virker som om Lilleør i længere tid har haft noget imod Galschiøt og hans provokerende happenings: 'Jeg skrev et indlæg imod opstillingen af Svinehunden foran Tørnbjerg Gymnasium, fordi Svinehunden er et produkt af en fantasifuld form for indoktrinering'. Lilleør føler sig meget ramt af Svinehun-

dens præstekræve: 'Det var en opretstående personlig-nende gris med noget om halsen, der godt kunne minde om en præstekrave'.

Hvorfor skriver han ikke til Galschiøt i stedet for at bruge os som mellemled og på den måde bruge lejligheden til at svine os til. Det er at gå over strengen. Hvad Lilleør ikke ved, er at vi har haft en afstemning på skolen omkring opsætning af korsene, og udfaldet blev som I selv kunne se, at flertallet var for. Det var dog frivilligt, om man ville skrive på korsene; det var også frivilligt, om man overhovedet ville deltage i happeningen og sætte kors op.

Det kan godt være at Lilleør føler sig stødt over at vi har brugt kors, men derfor behøver han ikke at ge-

neralisere og kritisere os alle sammen, da det ikke var alle, der deltog i happeningen. Hvilket vi i øvrigt mener viser, at hans ide om indoktrinering må være hjernesvind fra hans side, og der er derfor intet hold i hans artikel.

Han lægger stor vægt på, at vi er historieløse og hjernevaskede, men dog er der alligevel kommet 2500 forskellige personlige udsagn om forurening ud af det. I det mindste har vi gjort et forsøg på at skabe debat omkring forurening, men det er folk som Lilleør der

Niels Carl Lilleør 'Synspunkt' 25. november

hindrer denne debat i at komme frem ved kun at fokusere på korsene, Jens Galschiøts 'manglende' kunstevner og Tørnbjerg-elevernes naivitet og dumhed.

Hvorfor har han ikke konfronteret os med sine meninger ved personlig henvendelse? Tør han ikke stå ansigt til ansigt med ('ifølge ham') 500 hjernevaskede, indoktrinerede unge mennesker der ikke har deres egen mening? Er han mon bange for, at det alligevel ikke er sandheden, han i sit synspunkt fremlagde noget så stort og flot.

F.S. D. 9/12-97

En svinehunds korstog i Odense

Provst Niels Carl Lilleør, Frørup, skriver:

Til gymnasieelever fra Tørnbjerg Gymnasium - Annetette Bendt og Benita Brøste - har (2/12) reageret på mit indlæg imod Jens Galschiøt. Lad mig i den anledning præcisere, hvorfor jeg i høj grad inddrager de historieløse elever. Min påstand er den, at det kun er en historieløs ungdom, der kan drives til den slags påhit, som er foregået på engen i Odense med de tusind kors. Bagmanden må forudsættes at være lige så historieløs. Dertil ideologisk begrundende.

Befinder man sig på en kirkegård, spekulerer man dog ikke i, hvad en kirkegård 'kan bruges til'. Besøger man Ryvangen, hvor de danske frihedskæmpere ligger begravet, må man lytte til de døde og bøjse sit hoved. Og den der besøger de nordfranske kyster, og kender den befrielseshistorie, der tog sin begyndelse her, lader ikke sine egne 'kunstneriske' indfald manipulere med dem, der satte livet til.

Ordet 'historieløs' er nøgleordet i vor tid. En historieløs ungdom er det gustne overlægs hjerteløse bytte. De to elever antyder nu endvidere, at jeg skulle være bange for at møde dem og Jens Galschiøt. Det er jeg ikke. Jeg stiller gerne op på Tørnbjerg Gymnasium for at sige min mening om *En Svinehunds Korstog i Odense*. Lad det blot være ennet.

F.S. D. 9/12-97

Som lemminger mod afgrunden

Billedkunstner Jens Galschiøt, Banevænget 22, Odense, skriver:

Der har været en hel del polemik på disse sider om de 2500 kors, som jeg i samarbejde med Tørnbjerg Gymnasium opstillede på Engen i Odense. Nogle har ment, at dødsbødet fratrækker de unge fremtidens optimisme, andre mener at den kirkegårds-lignende kunstinstitution besudler mindet om de døde fra verdenskrigene.

Bag denne diskussion ligger forskellige opfattelser af forureningens omfang og mulige katastrofale indvirkninger på vores fremtidige livsbetingelse. For mig at se er dødsbødet på ingen måde overdrevet, allerede nu dør mennesker og dyr i hobe tal på grund af menneskeskabte klimændringer, og selv om det hovedsageligt er fattige men-

nesker i den tredje verden det går ud over, er det vel ikke foragt for døden at ville plante et kors for at gøre opmærksom på de klimændringer, der medførte deres død.

Stort set alle de klimafor-skere, som vi har ansat til at vurdere mulige konsekvenser om forureningen, er enige! Vi bevæger os som lemminger imod afgrunden.

Varmen stiger i vores globale drivhus på grund af vores udslip af CO₂ og andre drivhusgasser. Gletcherne smelter. Havene stiger. Østaterne og lave kyster kan blive oversvømmet. Permafrosten tør. Ørkenen vokser. Havstrømmene kan ændre retning, så Europa oplever en ny istid. Ozonlaget er allerede så tyndt, at det anbefales ikke at gå ud i solen uden solkrem. Stykker på størrelse med Fyn brækker jævnligt af Antarktis. Verdens fem varmeste år er registreret i 90'erne. Dette er den globale forurening, der risikerer at udløse kolossale flygtningestrømme og millioner af menneskers død. Dertil kommer den lokale forurening af grundvandet, floderne, jorden, luften m.m.

Alle kender forudsigelserne, men ingen vil tage dem alvorligt. Når så lærere og elever forsøger at tage denne vigtige diskussion op i offentligheden, bliver

deres udsagn udraderet af hærverksfolk, der bakkas op af læserbrevsskribenter, der hævder, at de unge mennesker er blevet 'hjernevasket', 'indoktrineret', 'historieløse', og at alle deres 2500 udsagn er 'ensrettet', 'småfrøme' og 'lige-gyldige flasker'. Der er ikke stor tillid til ungdommens vurderingsevne, det er min fornemmelse at ikke en eneste af ovenstående læserbrevsskribenter har gjort sig den ulejlighed at læse elevernes udsagn, som netop var kendetegnet ved deres forskellighed?

Netop i disse dage er der globalt topmøde i Japans gamle kejserby Kyoto. Vi, der tilhører ilandene står for 75 pct. af verdens forurening og ressourceforbrug, hvad vil vi gøre ved det? Er vi parate til at om-lægge vores forbrugsmønstre? Vil vi gå i gang med at udvikle en anden livsstil og andre former for forbrug, produktion og transport? Eller vil vi fortsætte vores absurde skamridning af verdens ressourcer uden hensyntagen til de millioner af lig, der følger med i kølvandet. At tage denne diskussion op er det modsatte af historieløshed og er netop respekt for døden og livet, som det leves på det meste af kloden. Måske skulle de 'menneskekærlige' læserbrevsskribenter tage stilling til det.

Kort og godt

Korte læserbreve er godt stof, så skriv kort, og vi får plads til flere meninger på debatsiden...

- 1 DEC. 1997

1014

- Alle diskussioner om, at de fremmede truer vores kultur, er en fis i en hornlygte. Det er os selv, som truer vores egen kultur.

(Jens Galschiøt, kunstner, manden bag skulpturen »Den indre svinehund«, til Berlingske Tidende)

Hjernevask

Erik Frisenborg Marker, Lærkevej 6, Glamsbjerg, skriver:

Annetette og Benita fra Tørnbjerg Gymnasium har lidt ret i deres svar til Niels Carl Lilleør.

Det er ganske rigtigt, at ikke alle 500 elever på gymnasiet er 'historieløse og hjernevaskede'. Det drejer sig alene om dem, der deltog i korsopsættelsen. De er det til gengæld 100%.

Det kunne imidlertid være af interesse at få at vide, hvor mange af eleverne der 'meldte fra', da 'kunstneren' kaldte sammen til denne smagløse forestilling.

Jeg har dyb respekt for dem, der fjernede korsene, forudsat at det ikke blot var hærværk, men af respekt for historien og korsene.

En respekt, der desværre er ukendt for 'kunstneren' og hans villige medløbere.

Indlæg i Stiftstidende 2. december.

Humanister redder ikke Jorden

Arne Therkildsen, Mågebakken 22, Odense SV, skriver:

Jeg forstår godt de unge menneskers frustration over den forurening, der truer med at gøre Jorden til et helvede. Spørgsmål om drivhusgasser, ozonnedbrydning (det er noget andet), drikkevand, fældning af regnskove osv. indgår i en evig proces med krav om praktisk dåd.

Husk på, unge aktivister, at miljøopgaverne ikke løses af humanister. Her batter kun de hårde videnskaber. Jeres valg af studieretning vil røbe, i hvor høj grad I selv ønsker at gøre en målrettet indsats for Moder Jord.